

Kansanääni

Nro 3/04 MIELIPIDELEHTI TYÖN, TOIMEENTULON, Irtonumero 1,70 €
RAUHAN JA KANSANVALLAN PUOLESTA 3. vuosikerta

EU-vaaleissa uusoikeistolaista



EU-parlamenttia on sanottu demokratian kulliksi. Sitähän se onkin, mutta äänestämättä jättäminen ei vie mitään eteenpäin. Päinvastoin se vain lujittaa rahan valtaa ja EU:n oikeistolaista politiikkaa. Anna vaaleissa äänesi kuulua sellaisen Euroopan puolesta, jossa pääomat eivät orjuuta ihmistä vaan ne pannaan palvelemaan kansan etua ja yhteiskunnan hyvinvointipalveluja. Tällaisia ehdokkaita ovat Kansan äänen asettamat ehdokkaat: Tuija Hakkarainen, Antti Siika-aho, Pekka Tiainen ja Kalevi Wahrman. Laajojen kansalaispiirien vaatimus on: Irta EU:sta.

Sivut 3, 6 ja 7

EU:n perustuslaki tuomittiin Vappuna



Ihmiset osallistuivat viimevuotista enemmän Vappu-tapahtumiin. Mm. Helsingissä marssiin osallistui lähes 2000 marssijaa. Vappupuheissa tuomittiin yksiselitteisesti EU ja sille kaavailtu perustuslaki. Todettiin mm. että "Suomen itsenäisyyden menetys sinetöidään perustuslailla". Kuvassa nimienkeräystapahtuma Hakaniemessä vaatimuksena kansanäänestyksen järjestäminen EU:n perustuslaista.

Katso sivut 8 ja 9

Bushin politiikkaa arvostellaan maailmalla



Samalla kun USA:n vaikeudet Irakissa odotetusti lisääntyvät on USA:n politiikka herättänyt arvostelua muutenkin. Maailmalle on selvinnyt USA:n armeijan suorittamat sotavankien kidutukset. Presidentti Bush yrittää myös kohentaa mahdollisuuksiaan tulevissa presidentinvaaleissa kristämällä äärioikeistolaista politiikkaansa Kuubaa vastaan.

Sivut 2, 12 ja 13

Sivu 2:

- * Kaikenmaailman kapitalistit yhtyivät
- * USA ja EU - viholliset, vai veljekset kuin ilvekset

Sivu 3:

- * Nyt kilpaillaan etuoikeuksien lisäämisessä
- * Jo riittää jallitus

Sivu 4:

- * Taistolaisuus merkitsi työväenluokan etenemistä

Sivu 5:

- * Suomen irtautuminen jatkosodasta

Sivu 6:

- * EU-vaaleissa uusoikeistolaista politiikkaa vastaan
- * Työläisten työtä arvostettava

Sivu 7:

- * On toimittava siinä ympäristössä jossa eletään
- * Havaintoja Metalliliiton liittokoukuksesta

Sivut 8 - 9:

- * Emme marssi Vappuna tavan vuoksi vaan muuttaaksemme maailmaa

Sivu 12:

- * Kuinka USA kohtelee vankeja?
- * Mikä ihmeen Geneven sopimus

Sivu 13:

- * Bushin uusin hyökkäys Kuubaa kohtaan

Sivu 16:

- Kommunistien Liiton tervehdys SKP:n edustajakoukulle



Helsingin kaupunki kynii vuokria Kauppahallista ja paljosta muusta

Sivut 10 - 11

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki toukokuu.2003

Kaiken maailman kapitalistit yhtyvät

Tiistaina 25.5. Palvelutyönantajat, PT ja Teollisuuden ja työnantajien keskusliitto, TT allekirjoittivat uuden yhteisen keskusliiton Elinkeinoelämän keskusliiton, EK:n perustamisasiakirjan. Uusi keskusliitto aloittaa virallisesti toimintansa vuoden 2005 alusta, mutta käytännössä toiminta alkaa jo ensi syksynä. Uuden liiton toimitusjohtajaksi valittiin Leif Fagernäs kesäkuun alusta lukien. EK:hon tulee kuulumaan 15.000 yritystä, joista valtaosa – 12.500 – kuuluu PK –sektoriin ja ovat alle 50 työntekijän yrityksiä. Keskusliittoon kuuluvat yritykset tuottavat yli 70% Suomen kansantuotteesta ja edustavat yli 95:tä % maamme viennistä. Liiton jäsenyritysten palkkalistoilla on n. 900.000 henkilöä.

Erityisesti uusi liitto aikoo panostaa alueelliseen toimintaan perustamalla viisi-toista alueellista johtokuntaa sekä viisi aluetoimistoa huolehtimaan EK:n päätösten toteuttamisesta ympäri maata ja pitämään yhteyksiä erilaisiin sidosryhmiin. Uudella järjestöllä on perustajien mukaan ”ylivertainen osaaminen” ja tieto suomalaisesta elinkeinoelämästä.

Ainakin Sonera-sotkujen perusteella tämä ylivertainen osaaminen voidaan asettaa vahvasti kyseenalaiseksi. Jos katsotaan vaikkapa EK:hon liittyneen TT:n aikaisempaa toimintaa, niin EK tulee käyttämään ylivertaista osaamistaan työntekijöiden aseman huonontamiseen, palkkatason polkemiseen ja pätkätoiden lisäämiseen. Se tulee huolehtimaan, ettei työllisyys pääsisi liikaa paraneamaan ja vaarantamaan yritysten voittoja.

Uudella keskusliitolla voisi tietysti olla mahdollisuus myös toisenlaiseen toimintaan. Pitää muistaa, että suomalaiset kapitalistit ja Suomen hallitus itse ovat lähes kaikkien vaikeuksiemme takana. Kuka mahdollisti suomalaisten yritysten ulkomaalaisomistuksen? Suomen hallitus. Kuka mahdollisti pääomien maastaviennin? Suomen hallitus? Ketkä lakkauttavat yritysten toimintaa Suomessa ja siirtävät tuotantoa ulkomaille, vaikkapa Kiinaan? Ulkomaalaisomistuksessa olevat suomalaiset yritykset ja suomalaiset yritykset itse ja aivan omasta takaa.

Turha siis on syyttää mitään Kiina-ilmioita ja globalisaatiota. Ei Kiinassa eikä Eestissä ole mitään sellaista magneettia, joka vastustamattomalla voimalla vetää yrityksiä näihin maihin. Ei, suurin osa näistä tuotannon siirroista on vastaperustetun EK:n jäsenyritysten omia päätöksiä.

Suomen valtio on alkanut periä antamia tukia tuotantoaan ulkomaille siirtäneiltä yrityksiltä takaisin. Tämä on oikein. Mutta tehtävää ja työmaata uudella keskusliitolla EK:lla siis riittäisi, jos se aikoo todella toimia Suomen ja sen kansan etujen mukaisesti. Mutta tämä lienee turha toivo. Ilmari Kiannon sanoin: ”Raukat vain menköön meren taa”. Opetus tässä on, että kun kapitalistit yhdistävät voimiaan, niin sama olisi tehtävä työntekijöiden edunvalvonnan puolella: ”Kaikkien maiden proletaarit, yhtykää”.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€. Mikäli olet Kansan äänen julkaisijajärjestöjen jäsen tilaushinta on 10 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- Olen maksanut tilaushinnan 10 €
- Maksettu tilille OKO 554114-227966
- Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etuimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki.
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

USA ja EU - viholliset, vai veljekset kuin ilvekset



Antti Siika-aho

Viime vuonna käyty Irakin sota osoitti, ettei kaksi suurta maailmanpoliittista mahtitekiijää, USA ja EU kyenneet yhtenäisesti kokoamaan rintamaa Irakin valloittamiseksi ja maan suurten öljyvarojen jakamiseksi. EU:n kantavat voimat Saksa ja Ranska asettuivat vastustamaan USA:n miehitystä samaan aikaan kun muutamat EU:n uusista tulokkaista ryhtyivät voimakkaasti ottamaan osaa USA:n sotapolitiikkaan. Tilanne oli kokonaisuudessaan hyvin omituinen, sillä olihan perinteisesti ollut niin, että Länsi-Euroopan maat olivat USA:n vahvoja liittolaisia itäeurooppalaisten ollessa samaan aikaan sidoksissa Neuvostoliittoon.

Irakin sota on yksi niistä USA:n käymistä sodista, jossa mediatiedotus ei olekaan koitunut USA:n hyödyksi vaan suureksi haitaksi. Mitä enemmän USA toivotti voittojaan Irakissa, sitä enemmän maailman edistykelliset ihmiset nousivat vastustamaan USA:n toimia. Myös EU antoi lievän negatiivista kommentteja USA:sta ja tämä sai jotkut luulemaan, että EU todellakin on rauhan asialla sortoa vastaan. Ryhdyttiin katsomaan, että EU voisi olla se tulevaisuuden suuri voima, joka vastustaa USA:n ylimielistä politiikkaa ja turvaa rauhaa joka puolella maailmaa. EU:n tulevaa perustuslakia on joissain piireissä puolusteltu sen vuoksi, että tuleva EU:n liittovaltio voisi olla entistä vahvempi poliittinen ja sotilaallinen voima USA:ta vastaan. Suomessa erityisesti demareiden ja Vasemmistoliiton piireissä tätä perustelua on käytetty hyväksi.

EU:n syyt vastustaa Irakin miehitystä olivat aivan muut kuin rauhan puolustaminen tai ihmishenkien kunnioittaminen. Syynä

sodan vastustamiseen oli vanha kunnon tuttumme raha. On mielenkiintoista, että EU ei ole mikään kansalaisten keskustelufoorumi vaan raaka, eurooppalaisten pääomapiirien masinoima uniomi, jolla on taloudellisia etuja ajettavanaan maailmalla. 80-luvulla mm. Ranskalla ja Länsi-Saksalla oli USA:n tavoin suuria taloudellisia intressejä Lähi-idässä ja erityisesti Irakissa. Saddamin hallinto loi hyviä kauppasuhteita Euroopan suuriin maihin aina Persianlahden sotaan asti. Irakin sodan kynnyksellä oli kuitenkin nähtävissä, että USA tulisi ottamaan komentoonsa suuren osan Irakin öljyvaroista ja jättäisi EU:n kakun jaossa vasta toiselle sijalle. Tätä eivät Euroopan pääomapiirit voineet sulattaa ja asettuivat siksi virallisesti vastustamaan miehitystä. Syntyi siis tilanne, jossa kahden maanosan kapitalististen piirien taloudelliset edut kävivät ristiin Irakissa. Kapitalismi on siitä itselleen vahingollinen, etteivät sen edustajat pysty koskaan tekemään mitään pyyteettömästi yhdessä, vaan kilpailevat ja puukottavat toisiaan selkään joka käänteessä. On yhä selvemmin näkyvillä se, että EU:n ja USA:n edut joutuvat entistä enemmän törmäyskursille tulevaisuudessa jaettaessa imperialistisesti globalisaation lipun alla maailman raaka-aine ja markkinavaroja.

EU:n suunnittelema yhteinen puolustuselin, eli sotaliitto tulee tulevaisuudessa syntymään ja palvelemaan Eurooppalaisten pääomapiirien tavoitteita maailmalla vähän samaan tapaan kuin Nato toimii USA:n kapitalistipiirien käsikassarana maailman konflikteissa. Suomen puolustusvoimain entinen komentaja Gustav Hägglund on esittänyt, että EU:n puolustusta tulisi myöhemmin kehittää Naton Eurooppalaisena tukipilarina. Hägglund kuuluu niihin Lippolis-ahntisaarelaisten transatlanttisten suhteiden vaalijoihin, jotka katsovat kahden maanosan voivan jakaa maailmaa tasaveroisesti ja toimivan yhteistyössä.

Vasemmistoliiton vasta pidetty puoluekokous joutui kriisiin sen puheenjohtajan Suvi-Anne Siimesen esitettävä puoltavaa kannanottoa EU:n sotaliitolle eli nk. kriisinhallinnalle. Siimes on yksi niistä, jotka katsovat, että EU:n sotaliitto olisi se USA:n vastainen voima, joka näyttäisi amerikkalaisille kaapin paikan. Sinänsähän Siimes on

oikeassa, että EU:n tuleva sotaliitto voi todellakin nousta USA:n yllähuuruuspyrkimysten esteeksi ja toisi ”rauhan sanomaa ympäri globaalin maailman”. Mutta olisiko EU-valtaisella maailmalla sitten mitään eroa USA-keskeiseen maailmaan? Ei varmasti. Jos EU:lla olisi käytössä samat sotilaalliset resurssit kuin USA:lla, se takuvarmana tulisi käyttämään yhtä raakoja toimintatapoja maailmalla. EU tulisi yhtä lailla sotien avulla röstämään kehitysmaiden raaka-ainevaroja, kaatamaan sille epämieluisia hallituksia ja dominoimaan maailmaa voimapolitiikallaan. Saisimme siis USA:n imperialismin tilalle Eurooppalaisen vastaavan.

Hägglundilaiset ja siimesläiset edustavat siis kahta erilaista näkemystä, mutta tukevat samaa asiaa. Nimittäin sitä, että EU tarvitsee tulevaisuudessa sotilaallista voimaa. Tämä tapahtuu hyväksymällä EU:n perustuslaki ja antamalla EU:n pienelle eliitille vapauden käyttää raakaa sotilaallista voimaa aina niin halutessaan; joko yhteistyössä Naton kanssa tai ilman sitä ja YK:n mandaattilla tai ilman.

Aika näyttää, kykenevätkö USA:n ja EU:n pääomapiirit lyömään kättä päälle ja jakamaan maailmaa yhdessä. Vai syntyykö kaksi suurta kapitalistista blokkaa, jotka aiheuttamillaan sodilla murskaavat toinen toisensa. Työväenluokalle kumpikin vaihtoehto on ihan sama. Uhriksi se joutuu kummassakin tapauksessa. Meidän on työväenliikkeessä tulevaisuudessa vastustettava sekä Nato-myönteistä että EU-keskeistä sotilasvoimaa. Tulevissa EU-valeissa vain äänestämällä EU:n perustuslakia vastustavia ja siitä kansanäänestystä vaativia ehdokkaita voidaan estää se, ettei Suomen poliittinen eliitti rakenna eurooppalaiselle pääomalle sotilaallista välikappaletta maailman kriiseissä. Ne suomalaiset työväenliikkeen tahot, jotka kuvittelevat, että EU voisi olla ase taistelussa USA:ta vastaan, ovat väärässä. EU:n ja USA:n politiikassa ei viime kädessä ole mitään eroa.

Antti Siika-aho,
ehdokas EU:n parlamentin
valeissa nro.74



Nyt kilpaillaan etuoikeuksien lisäämisessä



Terveystoimintapalvelut ovat saaneet väistyä kapitalismin kilpailukykyä alttarille.

Hallituksen ja kapitalistien huoli kansainvälisestä kilpailukykyä saa omituisia piirteitä, kun katsotaan vaikkapa hallituksen esittämä uudesta yritysverouudistuksesta, joka tuotiin julkisuuteen keskiviikkona 19. Uusi yhtiöverotus tulisi voimaan v. 2005 alusta.

Joskus vuosikymmeniä sitten ymmärsimme, että kansankuntamme varallisuus syntyy työläisten työstä ja koulutuksesta sekä hallituksen viisaasta politiikasta tukea julkista taloutta ja tällä tavoin kysyntää ja kansalaisten ostovoimaa. Poliittika takasi, että yritysten kokoamat varat saatiin yritysverotuksen kautta siedettävällä tavalla kerättyä yhteiskunnan käyttöön.

Tämä taas ei tyydyttänyt kapitalisteja, jotka ovat vuosikymmeniä mankuneet raskasta verotusta, vaatineet kansainvälisen kilpailukykyä niissä

verohelpotuksia sekä työläisten palkkojen pienentämistä. On vaadittu maltillisia nollaratkaisuja palkkanuovotteluissa ja työvoiman joustavuutta mm. työaikaajan suhteen. Kaikesta tästä palkkiona työläisille piti olla parempi työllisyys. Myös SAK on kritiikittä syönyt tämän syötin. Tämän politiikan tuloksena palkkojen osuus kansantalosta on painettu pienemmäksi kuin ehkä koskaan. Kun kansantaloudesta on hävitetty palkansaajien ostovoima ja siten kotimainen kysyntä, seurauksena on ollut työttömyyden pysyminen jatkuvasti korkeana.

Nyt kapitalistit ovat menneet vaatimuksiinsa vieläkin pidemmälle. Nyt halutaan pärjätä "kansainvälisessä verokilpailussa" mm. Eestii. Kiinaa ja muuta maailmaa vastaan. Tällaisessa kilpailussa ei ole kysymys enää mistään muusta kuin siitä, missä maassa kapitalistit saavat suurimmat etuoikeudet. Nyt sitten usko-

tellaan, että yhteiskunnalla menee parhaiten, kun kapitalistien etuoikeudet ovat suurimmat - työläisten oikeuksista ei tarvitse välittää. Tästä politiikasta on todella pitkä matka siihen, että työ, koulutus, osaaminen ja vahva julkinen sektori ovat kansamme hyvinvoinnin perusta.

Mitä sitten hallituksen yritysverouudistus tarjoaa. Yhteisöverokanta laskee 29%:sta 26 prosenttiin ja pääomaverokanta 29%:sta 28 prosenttiin. Tämän verohelpotuksen vastapainoksi aikaisemmin verottomat osingot laitetaan osittain verolle, mikä tietysti on jäänyt pääomapiirejä jurppimaan enemmänkin. Myös sellainen muutos tulee, että yrityksen tai sen osakkeiden myyntistä saadut tulot tulevat verottomaksi, mikäli on omistanut ne vähintään vuoden ajan. Firman voi siis myydä ilman, että joutuu maksamaan siitä euroakaan veroa. Varallisuusverojen alarajaa nostetaan 185.000:sta eurosta 250.000 euroon ja verokantaa puolestaan lasketaan 0,9%:sta 0,8%.

Osinkojen verotus on hallituksen esityksessä melkoisen monimutkainen rakennelma, missä tulee huomioida, onko osinkoja maksava yritys pörssiyhtiö vai listaamaton yhtiö ja maksetaanko osinkoja henkilöille vai muille yrityksille. Pörssiyhtiöiden osingoista 70% verotetaan 26% mukaan. Ensi vuonna verotettava osuus laskee kuitenkin 57%:iin. Eli ensi vuonna 43% osingoista jää

edelleenkin verottamatta. Pörssin ulkopuolisten yhtiöiden osingot ovat verottomia 90.000 euroon asti. Tästä yli menevästä osasta aletaan maksaa 26% veroa, mutta maksetusta verosta 19,6% voidaan vähentää varallisuusverotuksessa. Jos 10% yrityksen varallisuudesta ylittää 90.000 euroa, 10%:n ylittävää osuutta verotetaan ansiotuloveroprosentin mukaan. Kun pörssiyhtiö maksaa pörssiin listaamattomalle yhtiölle osinkoja, näistä osingoista 75% on veronalaista tuloa. Ensi vuonna verotettava osuus kuitenkin laskee 60%. Osinkojen verotus jää siis edelleenkin vuotamaan kuin seinä.

Kun osinkojen verotus on melkoinen viidakko, onkin odotettava, että yrityksissä aletaan jälleen voimaperäisesti harjoittaa "verosuunnittelua"; suomeksi sanottuna yhtiöt palkkaavat palkkalisioille lakimiehiä ja ekonomisteja suunnittelemaan, miten veroja parhaiten kierretään. Hallitus esittää, etteivät luovutus tappiot ja arvonlennukset olisi verotuksessa vähennyskelpoisia, jotta ei kävisi niin, että voitot tuloutetaan muualle ja tappiot vähennetään Suomen verotuksessa. Tässä onkin varmasti sanottuna syvempikin totuus suomalaisten yritysten toimintatavoista tällä hetkellä, siis voitot viedään muualle ja tappiot kirjataan kotimaassa. Erilaista "verosuunnittelua" on varmasti harjoitettu ja harjoitetaan edelleen myös Suomessa, jossa omistava luokka

on aina parhaansa mukaan ottanut mallia USA:sta. Kuten muistamme, USA:ssa isoja yrityksiä jäi äskettäin kiinni suurista kirjanpitoskandaaleista.

Kapitalistit ovat ottaneet yritysverouudistuksen tyytyväisyyttä vastaan. "Ei riitä", sanoo mm. TT:n varatoimitusjohtaja Tarmo Korpela. TT:n tiedotteen mukaan: "Hallituksen osinkoverotarkaisu on merkittävimmiltä osiltaan edelleen pettymys, koska osinkoverotus kiristyy huomattavasti nykytilanteeseen verrattuna", ja TT jatkaa, että "kansainvälisen kehityksen mukaisesti varallisuusvero tulee jatkossa poistaa kokonaan."

Hallituksen omien laskejen mukaan yritysverouudistus tuo yrityksille 450-500 miljoonan euron verohelpotuksen. Se kaikki, vanhoissa markoissa laskeen 2,7 - 3 miljardia markkaa, on poissa valtion budjetista ja samalla siis pois julkisesta terveydenhoidosta, sosiaalitoimesta ja koulutuksesta, jos ei pieni- ja keskituloisten verotusta vastavasti kiristetä. Rahat ovat siis joka tapauksessa pois vähävaraisen kansan pussista.

Kansainvälisessä kilpailussa siis ollaan. Kilpailussa on kyse siitä, missä maassa kapitalistien edut turvataan parhaiten - samalla kansan edut ja palkat keski- ja alajärjestyksen polkien - ei kilpailu siitä, missä maassa kansan aineelliset ja sivistykselliset olot kehittyisivät suotuisimmin. **RK/Kä**

Että perkele – jo riittää jallitus!



Kansaa höynäytetään kaikilla tunnetuilla ja tuntemattomilla tavoilla ja uusilla tapoilla keksitään. Joku viisas on joskus sanonut, että numero ei valehtele, vain tilasto valehtelevat. Sanottu on sukua sille suurelle kansanviisaudelle, että valheista tilasto on emävalhe. Niistä isketään tarinaa ja kirjoitetaan satuja kansalle.

Tässä muutama esimerkki selkäpiitä karmivista tilastoista, emävalheista.

Ensimmäinen esimerkki. Aina 90-luvun lopulle työttömyys laskettiin työttömien mukaan. Ei enää. Nyt se laskeetaan työpaikkojen määrästä. Sillä ei ole enää osaa eikä arpaa todellisen työttömyyden kanssa, mutta työttömyysprosentti sillä saadaan alle kymmenen prosentin. Se näyttää siedettävältä. Sitä media toittottaa ilosanomana, että kansa luulisi kaiken olevan edes suuripiirtein kohdallaan. Kuitenkin täys-työllisyydestä puuttuu 1 000 miljoonaa työttöntä. Se on yli kaksikymmentä prosenttia.

Toinen esimerkki. Viimeisimmän verotilaston (2002) mukaan palkkasumma oli kolme prosenttia suurempi kuin edellisvuonna joten reaaliensiot ovat kasvaneet runsaan prosentin. Sitä riemuitsevat media ja poliitikot.

Mutta, mutta, miten lienee? Kun palkansaajat jaetaan kahteen ryhmään, niin 62,4 prosenttia jää pienipalkkaisiksi. Heidän palkkansa laski vuodessa 1,1 prosenttia, 977 euroon kuukaudessa ja reaali-palkka täydet kolme prosenttia. Loppujen palkat, jotka olivat keskimäärin 2899 euroa kuukaudessa, kasvoivat reaalisesti yli kolme prosenttia.

Kolmas esimerkki. Kansalle on pitkään selitetty, että työväenluokka kutistuu kutistumistaan. Maan tavaksi on tullut, että kun kapitalistien pitää saada enemmän voittoja ja suurempia osinkoja, herrat itkevät. Sitten selitetään, että taloudellisista ja tuotannollisista syistä on pakko potkia työläisiä pellolle ja samalla ilmoitetaan, että yt-neuvottelut koskevat kaikkia henkilöstöryhmiä.

Kuimutisista ajoista asti meille on selitetty, että maassa on duunarien työväenluokka ja keskiluokka - haalarit ja valkokaulukset. Samalla annetaan

ymmärtää, ettei niillä ole mitään yhteistä. Viitisentoista vuotta sitten siltä saattoi näyttääkin. Hyvin koulutetut uskoivat olevansa paremmassa turvassa kuin muut duunarit, mutta nykyään potkuja jaellaan heille siinä kuin muillekin. Kukaan ei ole enää turvassa kapitalistien ahneudelta.

Edelleen kansan mielissä kuitenkin elätetään kuvitelmaa, että merkonomit, teknikot, insinöörit jne. ovat parempia kuin rapparit, kirvesmiehet, sorvarit jne. joten ne eivät missään nimessä mahdu samaan porukkaan. Siksi työläiset ovat hajallaan kuin varpusparvi, vaikka heiltä vietiäisiin viimein voin nokare ja leivän muru kapitalistien viitoiksi. Palkkatyöläisillä puuttuu (toistaiseksi) yhtenäisen voiman oivallus. Oivallus, jolla siirretään vaikka vuoria. Se on voimaa se!

Neljäs esimerkki. Kunnat ovat avainasemassa uuden työvoiman kasvattamisessa ja kouluttamisessa. Niiden harteilla ovat neuvolat, päiväkodit, koulut ja terveydenhoito. Hallitus jakaa verohelpotuksia kapitalisteille kahta tietä - suoraa ja palkansaajien kautta. Se lupaa työläisille verohelpotuksia, kun tyytyvät pieniin pakankorotuksiin.

Tilastoilla väitetään, että niillä muka turvataan entistä parempi ostovoima. Mutta kun verotulojen väheneminen korvataan leikkaamalla kuntien hyvinvointipalveluja, niin lopputulos on kansalle miinus- ja kapitalisteille plusmerkkien. Sellaista tilastoa ei meille näytetä.

Viides esimerkki. Sarjaan tilastohuujauksia kuuluvat myös kunnat. Homma toimii mm. niin, että kun kunta investoi rakentamalla päiväkodin, koulun, sairaalan jne. se tekee ne saman vuoden tuloilla. Siten jokainen investointi on kuluerä eli samalla kun investoidaan, tehdään myös poistot. Rakennuksen arvo on siis kuluina poistettu ja se on ilmainen. Mutta kun kunta rakentaa päiväkodin, koulun, sairaalan tai muun vastaavan, niin sitä ei annetakaan käyttäjän, vaan kiinteistöviraston "omistukseen". Se perii jo maksetuista tiloista käyttäjiltä käyvä vuokran. Lisäksi kiinteistövirasto tekee niistä myös poistot. Joten, vaikka rakennuksen arvo on kokonaan maksettu ja poistettu, niin poisto tehdään vielä toistamiseen. Siis; kahteen kertaan poistamisesta huolimatta ja jo ilmaisista tiloista käyttäjiltä kuitenkin peritään vuokrat sisä-

sinä siirtoina. Niinpä käyttäjien - päiväkodin, koulun, sairaalan jne. - hommat näyttävät todellista paljon, paljon kalliimalta.

Esimerkiksi Helsingissä kaupunki saa ulkopuolisia vuokratuloja, joilla voi maksaa jo maksetun kiinteiden omaisuuden toiseen kertaan 14,9 vuodessa. Lisäksi tehdään poistot, joilla jo kertaalleen poistettu omaisuus voidaan maksaa 11,6 vuodessa. Poistojen vuoksi kaupungin kulut ovat asukasta kohden 455 euroa - 8,5 prosenttia todellista suuremmat. Kun ulkopuoliset vuokrat ja hatusta vedetyt poistot lasketaan yhteen, niin kaupunki maksaa - toistamiseen - investointinsa 6,5 vuodessa!

Näin se käy - höynäyttämisen! Ja se jatkuu kunnes kansa nousee seisomaan ja sanoo kuuluvalla äänellä: perkele - jo riittää!

Kai Konturi

TAISTOLAISUUS MERKITSI TYÖVÄENLUOKAN ETENEMISTÄ

(Jatkoa Kansan äänen edellisestä numerosta)



Tältä näytti Helsingin Stadion (kuva yllä ja alla), kun SKP vietti 60-vuotijuhliaan elokuussa 1978. Taistolaisella nuorisoliikkeellä oli suuri vaikutus siihen, että Stadion saatiin täpösen täyteen. Kuvat Juho Haavisto.

Suomen Kommunistinen Puolue jakaantui

SKP:n ylimääräisessä edustajakokouksessa 1970 puolueeseen muodostui kaksi erivävyä näkemystä puolueen linjasta, niukkaen enemmistöön perustuva "virallinen" linja ja ns. taistolainen eli marxilais-leniniläinen linja. Porvarillisten tiedotusvälineitten SKP:n asioissa "helliä" henkilöahmot olivat tähän aikaan puheenjohtaja **Aarne Saarinen** ja varapuheenjohtaja **Taisto Sinisalo**, jonka etunimestä johdetuilla taistolais-määreillä varustettiin sitemmin puolet SKP:n silloisesta jäsenkunnasta ja lisäksi suuri joukko kirjailijoita, näyttelijöitä, opiskelijoita, tutkijoita ym.

Tiedonantajasta luokkataistelun valtakunnallinen kehittäjä

Lähes sosialidemokraatteja aatteellisesti muistuttaneet puolueen "uudistajat" olivat jo 1950-luvun puolivälissä kyenneet ottamaan haltuunsa SKP:n koko puoluelehdistön ja käyttämään sitä tavoitteidensa läpiviemiseen. SKP:n oma päääänenkannattaja: Työkansan Sanomat oli lakkautettu ja tilalle perustettu vasemmistososialistien ja muodon vuoksi myös kommunistien yhteinen Kansan Utiset-lehti, jonka palstoille ei kommunistisilla kirjoituksilla juurikaan ollut pääsyä.

Puolueen marxilais-leniniläistä linjaa puolustavilla kommunisteilla ei tämän johdosta ollut käytössään minkäänlaista tiedotusvälineitä, jonka avulla olisi käyty kamppailua puolueen oikeistosuuntausta ja 1966-vaalien jälkeistä, puolueen tukemaa, työväestön etuja polkevaa hallituspolitiikkaa vastaan.

Tilanteen korjaamiseksi SKP:n Uudenmaan piirijärjestön perustamasta ja aluksi ulkoasultaan vaatimattomana ilmestyneestä **Tiedonantaja**-lehdessä tehtiin koko maan käsittävän, marxilais-leniniläisen neuvottelukunnan yhteinen lehti.

Tiedonantajasta muodostuikin pian keskeinen väline SKP:n perustason organisaation elvyttämisessä ja sen lujittamisessa. Lehden toisena päätehtävänä pidettiin työtätekevän väestön taloudellisen ja muun eläytystalon kehittämistä.

Opiskelevan ja koulunurison laajamittaisen osallistumisen syyt

1960-luvun nuoret olivat sotaan tavalla tai toisella osallistuneen sukupolven lapsia. Porvarillisten vanhempien usein tunteenomaiset asenteet ja oikeistolaisen ilmapiiirin värittämät mielipiteet johtivat osan nuorisoa asettamaan vanhempiensa vastaan. Porvarillinen oppikoulujärjestelmä synnytti viimeisinä vuosinaan sisällään radikaalin koulunurisolliikkeen, joka maailman-

laajuisesta, pikkuporvarillisesta opiskelijaliikkeestä vaikutteensa saaneena valitsi ihanteensa poliittisen vasemmiston moraalisesti tukemista siirtomaitten vapautusteluista ja esim. USA:n "müstien" kansalais-oikeustaistelusta. Ajalle ominaista oli, että ensimmäistä kertaa Suomen historiassa saatettiin virallisesti käsitellä 1918-luokkasodan julmuuksia hävinneitä punaisia kohtaan ja Suomen aseveljeyttä Hitlerin Saksan rinnalla II maailmansodassa.

Luonteeltaan pikkuporvarillisena koulunurisolliike suuntautui aluksi sosialidemokratiaan, koska Neuvostoliiton ja muiden sosialististen valtioiden hallintojärjestelmästä ei ollut juurikaan tietoa saatavilla.

Aika oli myös Kuuban vallankumouksen ja Helsingissä järjestettyjen Maailman nuorison kansainvälisten nuorisofestivaalien aika.

Suuri vaikutus oli USA:n käymällä sodalla Vietnamin, mikä oli synnyttänyt 1960-luvun lopulla voimakkaan imperialismin vastaisen liikkeen ympäri maailmaa, etenkin Länsi-Eurooppaan.

Helsingissä Vietnam-solidaarisuusliikkeen viikottaiset rauhanmielensoitukset ja suuret Vietnamin kansan taistelua tukevat tapahtumat vaikuttivat nuorison mielialaan suuresti myös muualla maassa.

USA:n harjoittama imperialistinen sotapolitiikka aukaisi nuorison silmät, minkä seurauksena se kiinnostui politiikasta ja alkoi tutustua – monesti vanhempiensa uhmaten – myös marxilaiseen kirjallisuuteen. Kustannusyhtiö Kansankulttuuri toimi tämän kirjallisuuden hokemaana levittäjänä, joten Suomessa ja ulkomailla tehtyjä marxilaisia teoksia oli suuret määrät helposti saatavissa.

1960-luvun lopun suuria puheenaiteita ja kielenlyöntiä kohteita olivat lisäksi Arvo Salon "Lapualaisoppera", Ylioppilasteatteri ja kouludemokratia-liike.

Suuri eriarvoisuus maan sisällä

Samaan aikaan, kun varakkaan väestönsosan lapset kävivät kulttuurisotaa vanhempiensa arvoja vastaan ja keräsivät vaikutteita ulkomailta kävi suuri joukko suomalaisia hiljaista kamppailua jokapäiväisen selviytymisensä puolesta. Paha työttömyys 1960-luvun lopulla jätti monen perheen vaille kunnollista toimeentuloa ja, kun samalla maaseudun pienimpiä tiloja ajettiin alas valtiotavallan toimenpitein oli seurauksena väestön joukkomittainen siirtyminen kotiseudultaan Etelä-Suomen suuriin kaupunkeihin. Osa lähti siirtolaisiksi Ruotsiin saakka alussa varsin huonoihin oloihin. Seurauksena maalta paosta kaupungit ruuhkautuivat. Asuntopula oli huutava ja eläminen

kaupungeissa kallista, minkä joutui kokemaan myös kaupungeissa kasvaneet ja siellä pitkään asunut vähävarainen väestö.

Vuoden 1966 eduskuntavaaleissa sos.dem-puolue oli saanut suuren vasemmiston moraalisesti tukemista ja kommunistien SKDL oli säilyttänyt asemansa oli eduskunnassa työväenpuolueilla yksinkertainen enemmistö. Mutta samoin kuin 1956-suurlakon yhteydessä työväestöllä ei ollut yhtenäistä, keskitettyä johtoa asioitena pitkään ajamiseen. Suomen SKDL:n, kautta julkista toimintaa harjoittava SKP oli pahasti hajalla.

Sosialistisen Tsekkoslovakian ongelmat vedenjakajana

Suomen Kommunistinen Puolue, SKP, valmistautui elokuussa 1968 juhlimaan perustamisensa 60-vuotijuhlallisuuksia. Muutamaa päivää ennen juhlaa levisivät uutiset, joissa kerrottiin, että Neuvostoliitto ja muut sosialistiset maat olivat siirtäneet panssarijoukkojaan samaan sotilaalliseen liittoon kuuluvaan Tsekkoslovakian alueelle ja sen pääkaupunkiin Prahaan.

Tsekkoslovakian sijainti sotilasstrategisesti uhanalaisimmalla keskeisen Euroopan alueella, ja se, että kapitalistisen maailman johtokukset olivat valinneet Tsekkoslovakian sosialismivastaisen propagandansa erityiseksi kohteeksi oli aiheuttanut maassa arvaamattoman tilanteen. Oli vaarana, että Tsekkoslovakian kansallinen armeija ei enää kriisitilanteessa saisikaan käskyä torjua läntisen sotilasliitto NATO:n joukkojen rajanylityksiä! Tällaisen vastatoimenpiteitä olisi johtanut nopeasti Tsekkoslovakian sotilaalliseen haltuunottoon ja maan irrottamiseen sosialististen maiden taloudellisesta ja sotilaallisesta yhteensuhteesta.

SKP:n puheenjohtajaksi nousut Aarne Saarinen yhtyi "kylmän sodan" lietsojen kuuroon. Yhdessä esikuntineen hän peruutti lähes loppuun saakka valmistellut puolueensa juhlahallusudet ja antoi henkilökohtaisia lausuntoja, jotka eivät mitenkään poikenneet porvarillisten tiedotusvälineitten yhdenmukaistusta mielipiteen muokkauksesta.

Seurauksena oli kommunistien yhtä jyrkempi jakautuminen!

Opiskelevan nuorison kiinnityminen marxismi-leninismiin

Socialidemokraatteja läheisesti muistuttavat enemmistöläiset (saarislaiset), joiden puolueetöy kärsi ilmei yksinomaan työläisten taloudellisen etutaistelun ay-järjestön kautta, muodostivat yhä Tsekkoslovakian tapahtumien jälkeinkin enemmistön SKP:n jäsenkunnasta.

Heidän vastavoimanaan puolueessa lujittui kuitenkin tieteelliseen sosialismiin nojautuva marxilais-leniniläinen osapuoli, jonka piirissä kommunistit saattoivat toimia elämän kaikilla sarjoilla.

Työväestössä oli vanhastaan valinnut epäluulo opiskelevaa nuorisoa ja muuta työtä kuin perinteistä työläisen työtä tekeviä ihmisiä kohtaan. Aika oli kuitenkin muuttunut niin, että SKP:n "taistolais-vähemmistössä" nähtiin, etteivät herrasväen lapset enää automaattisesti jaa vanhempiensa oikeistolaisia arvoja. Helppoa oli myös havaita, ettei opiskeleva nuoriso enää aikoihin ollut koostunut vain varakkaiden perheiden jälkeläisistä vaan, että joukossa oli paljon myös vaatimattomissa oloissa kasvaneita työläisperheiden lapsia.

SKP:n vähemmistöosapuolen keskeiset vaikuttajat, mm. Tiedonantajan päätoimittaja **Urho Jokinen** ja SKP:n Uudenmaan piirisihteerit **Markus Kainulainen** rohkaisivatkin monesti julkisessa esiintymisessään nuorisoa liittymään kommunistisiin järjestöihin. Näissä he voisivat kaiken porvarillisen epäilyvyyden ja uskonnollisen haihattelun sijasta opiskella selkeää ja hyvin perusteltua tieteellistä maailmankatsomusta: marxismi-leninismia.

Osaltaan nuoriso oli jo valmiiksi lähtenytkin kohti kommunistisia järjestöjä!

Sos.-dem.-puolue ei ollut tarjonnut tietoa ja järkeä käyttämään totulle nuorille muuta kuin aatteetonta ja puoluepoliittista näperelyä, eivätkä ns. yhden-asianliikkeet tarjonneet kokonaisvaltaista lähestymistapaa asioihin.

Lyhyessä ajassa opiskeleva ja myös työssäkäyvä nuoriso löysi marxilais-leniniläiset opintokerhot.

Sosialistinen Opiskelija Liitto,

SOL, syntyi uudelleen ja Sosialisten Nuorisoliiton toiminta eri puolilla maata vahvistui suuriin mitoihin.

Julkisissa joukko-esiintymisissä nämä nuoret tunnettiin sinisestä paidastaan, joka oli omaksuttu silloisen Saksan demokraattisen tasavallan, DDR:n, nuorisoliikkeeltä.

Porvaristo raivon partaalla

Mitä sitten taistolaiset tekivät, että he saivat porvariston raivon partaalle?

1970-luvun alussa taistolaisten ulkoparlamentaarinen valta oli kasvanut niin suureksi, että he vain 12 kansanedustajan vaalikannatukseellaan pakottivat porvariston ja pääomien omistajat tekemään kompromisseja niin sosiaalipolitiikassa, palkoissa ja työturvallisuudessa kuin ulkopoliitikassa ja kulttuurisakin! Kaikkien merkittävien metalli- ja rakennusalan työpaikkojen luottamushenkilöt olivat taistolaisia!

Suuret työnantajat ja poliittinen oikeisto perustivat kyllä komiteoita ja järjestöjä ja värväsivät niihin huippututkijoita, joiden tehtävänä oli keksiä menetelmiä, millä saataisiin taistolaiset vaiennettua. Tälle kehitykselle he eivät kuitenkaan voineet mitään, vaikka sos.dem.-puolueen johto antoikin apuaan ammattiliitosten johdon pitämiseksi pois taistolaisten ulottuvilta eikä tässä työssä rajoja säästetty!

Taistolaisuuden saavutusten lyhyt yhteenveto

Suomen Kommunistisen Puolueen vähemmistössä, ns. taistolais-osapuolussa 1970-luvulla toimineet kommunistit ja heitä lähellä olleet opiskelijat ja ns. sivistyneistön edustajat tekivät hyvää työtä!

Siinä toteutui oikea kommunistinen toiminta, kun poliittista rajaita ei tarvinnut madalta oikein asetettujen tavoitteiden ansiosta! Työväenluokan rintamassa oli kirjailijoita, näyttelijöitä, muusikoita, elokuvantekijöitä, kuvataiteilijoita, ja oli eri alojen tutkijoita.

Voimana se näkyi erillisissä yhteistyöjärjestöissä kuten rauhanliikkeessä, asukasliikkeessä, terveydenhuollossa terveystintamana, ympäristöliikkeessä ja eri ammattijärjestöissä aina akateemisen väen järjestöihin saakka.

Taistolaisliikkeen parhaat saavutukset näkyivät voimakkaasti kasvaneena hyvinvointina ja hyvin kehittyneenä sosiaaliturvana. 1970-80-luvuilla kansan keskuudessa vallitsi kollektiivinen turvallisuudentunne! Köyhätkin tunsivat olevansa ihmisiä!

Työryhmä

Juho Haavisto, Esko Koivisto ja Timo Nieminen



Suomen irtautuminen jatkosodasta

Stalingradin saksalaistappion jälkeen alkoi yhdellä jos toisella Saksan liittolaisten viritä epäilyksensä Saksan aseiden ehdottomaan voittoon itärintamalla. Helmikuun 3. 1943 pidettiin Presidentille ja hallituksen edustajille Paasonen tilaneselellystä, jonka lopuksi Paasonen toteasi, ettei Saksalla ollut enää mahdollisuuksia voittaa sotaa.

Seuraava yritys tuli Yhdysvaltain puolelta maaliskuun 20. muiston muodossa, jossa Yhdysvallat tarjoutui auttamaan Suomen hallitusta yhteyden rakentamisessa Neuvostohallitukseen. Suomen hallitus halusi kuitenkin varmistaa selustansa lähettämällä uuden ulkoministerinsä Ramsayn neuvottelemaan saksalaisten kanssa Suomen mahdollisuudesta irtautua sodasta. Tuloksena oli Suomen puolelta kaksinkertainen kardinaalimunaus, sillä USA:n hallitus 10. 4. -43 ilmoitti, että se oli valmis vain järjestämään neuvotteluyhteyden ja että Suomen hallitus piti itse pyytää Neuvostohallitukselta ehdot rauhaan. Saksan ulkoministeri Ribbentrop luonnollisesti taas raivostui saadessaan tietää suomalaisten yrityksestä liikkia sodasta kuin koira veräjistä.

Marraskuun lopulla 1943 Neuvostohallitus ilmoitti sen, minkä muut olivat yrittäneet hienotunteisesti vihjailla: Suomen hallituksen on itse otettava yhteys Neuvostohallitukseen eikä yritettävä takertua länsiliittoutuneiden vetoapuun. Suomen hallituksessa edelleen elätettiin toivoa Karjalan kannaksen pitämisestä ja sellainen vastaus annettiin 29. 11. Ruotsiin eteenpäin toimitettavaksi. Neuvostoliiton vastauksena tuli 20. 12. -43, että neuvottelut käydään vain Talvisodan päättäneen Moskovan rauhan rajoissa.

Rauha ei kelvannut Suomelle

Tammikuun lopulla 1944 neuvostojoukot onnistuivat murtamaan Leningradin piirityksen, jolloin Suomen asema muuttui olennaisesti siten, että Karjalan kannas jäi viimeiseksi Leningradin turvallisuutta uhkaavaksi tekijäksi. Helmikuun 12. -44 Paasikivi lähti hakemaan Neuvostoliiton esittämät vaatimukset Neuvostoliiton suurlähettiläältä rouva Kollontailta Tukholmasta. Suomen hallituksen venkoiltua aikansa Neuvostohallitus ilmoitti, että Suomen edustajat voivat itse tulla Moskovaan hakemaan rauhanehdot. Nyt lähti Paasikivi Enckellin kanssa matkalle Moskovaan 26. maaliskuuta. Neuvostoliitto ilmoitti vaatimuksinaan edelleenkin Moskovan rauhan rajojen palauttamisen, saksalaisten internoinen (aseistariisuminen ja vangitseminen), neuvostokansalaisten palauttamisen, Suomen armeijan palauttamisen rauhanehdotuksen kokoonpanoon ja sotakorvauksina 600 miljoonan US dollarin arvosta välineitä ja tarvikkeita.

Saatuun Eduskunnalta kielteisen kannan rauhanehtoihin, hallitus lähetti 15. huhtikuuta kieltävän vastauksensa Moskovaan ja 22. huhtikuuta Neuvostoliitto ilmoitti Suomen katkaiseen rauhaneuvottelut. Tämän jälkeen Stalin tuli luonnollisesti siihen ainoana mahdolliseen johtopäätökseen, että Suomen hallitus ei halunnut ratkaista asiaa rauhanaomaisesti.

Neuvostoliitto aloitti hyökkäyk-

Jo ennen Saksan Stalingradissa tammi-helmikuun vaihteessa 1943 kärsimää tappiota oli Neuvostohallitus tarjonnut Suomelle rauhaa vuoden 1941 ja -42 taitteessa ja lokakuussa -42. Joulukuussa 1942 Presidentti Risto Ryti sai päähänsä, että Suomi ja Englanti voisivat sopia rauhan, jonka jälkeen Saksa ja Englanti voisivat tehdä saman Suomen maaperällä.

Tässä artikkelissaan Ville Rahikainen selvittää vaihteita, joiden kautta Suomi lopulta irroitettiin sodasta Neuvostoliittoa vastaan syksyllä 1944.



Hitler vierailulla Suomessa marsalkka Mannerheimin 70-vuotispäivillä 6.6.1942. Kuva kertoo kaiken Suomen ja Saksan liittolaisuudesta toisessa maailmansodassa jatkosodan aikana. Oikealla Risto Ryti.

senä Karjalan kannaksella kesäkuun 10. 1944. Gusevin johtama Neuvostoliiton 21. armeija mursi ensin Etu-aseman, seuraavaksi 14. päivänä VT-aseman (Vammelsuo-Taipale), josta 21. Armeija eteni ja valloitti Viipurin 20. päivänä kesäkuuta sekä lopuksi 25. päivänä mursi VKT-aseman (Viipuri-Kuparsaari-Taipale) Talissa.

Neuvostoliitolla kiire Valko-Venäjälle

Kesäkuun 22. päivänä Suomen hallitus ilmoitti Neuvostohallitukselle olevansa valmis rauhaan. Samana päivänä Ribbentrop saapui Suomeen. Seuraavana päivänä Neuvostohallitus antoi hyvin jyrkkäsanaisen uhauksen, joka tulkittiin vaatimuksiksi ehdottomasta antautumisesta. Tällöin ylipäällikkö Mannerheim ehdotti presidentin Ryttille Ribbentrop-sopimuksen allekirjoittamista sellaisessa muodossa, että se satoi vain presidentin henkilökohtaisesti eikä eduskuntaa, hallitusta ja kansaa. Sopimus allekirjoitettiin 26. päivänä kesäkuuta.

Talin ja Ihantalan välillä suomalaisjoukot onnistuivat pysäyttämään Neuvostoliiton 21. armeijan, mutta viiden päivän aikana kenraalimajuri Laguksen johtaman suomalaisen panssaridivisioonan toistuvista yrityksistä huolimatta, Laguksen joukot eivät onnistuneet tuhoamaan Gusevin armeijaa, päinvastoin. Lagus itse uhkasi tulla saaretuksi. Heinäkuun 9. Vuokselle edennyttä Cherepanovin johtama Neuvostoarmeijan 23. armeija ylitti Vuoksen ja muodosti sillanpääaseman Vuoksen toiselle rannalle. Heinäkuun 12. päivään mennessä olivat 23. armeijan joukot onnistuneet laajentamaan

sillanpääasemansa.

Leningradin rintaman komentaja Gorovov käski tuolloin keskeyttää operaatiot 14. heinäkuuta 1944 mennessä. Painavana syynä keskeyttämiseen oli Neuvostoliiton ylimmän sodanjohdon kesällä 1944 laatimat suunnitelmat, joissa ensimmäiseksi tuli purkaa Leningradiin vielä Suomen puolelta kohdistuva turvallisuusuhka ja siirtää sen jälkeen välittömästi kaikki mahdolliset voimat Valko-Venäjälle Saksan armeijan lyömiseksi siellä. Neuvostoarmeijalla aikataulu oli jo pettänyt, kun vielä heinäkuun puolivälissä jouduttiin olemaan kiinni Suomea vastaan käytävissä sodassa, kun taas Valko-Venäjän operaatiot oli aloitettu jo kesäkuun 23. päivänä.

Siinä missä yksittäiset kansalaiset ja poliitikot olivat epäonnistuneet, onnistui Puna-armeijan puolestaan vääntää rautalangeita (vai oliko se rautakangasta?) asian ytimen Suomen johtaville poliitikoille. Elokuun 1. päivänä Ryti erosi presidentin virastaan vapauttaen siten seuraajansa saksalaisille allekirjoittamastaan sopimuksesta.

Joidenkin hallitusten jäsenten ja presidentin vaihdon jälkeen 25. elokuuta Suomen hallitus otti yhteyden Neuvostohallitukseen pyytään rauhaa. Vastauksessaan Neuvostohallitus vaati rauhaneuvottelujen aloittamisen ehdoksi saksalaisjoukot joko häädettäväksi tai internoitaviksi 15. syyskuuta mennessä. Presidentiksi julistettu Mannerheim ehdotti Stalinille Neuvostoliiton ja Suomen välisten vihollisuuksien lopettamista voidakseen siirtää suomalaisvoimia saksalaisten häätämiseen. Syyskuun 2. eduskunnan istunnon jälkeen ilmoitti pääministeri

Hackzell kansalle yhteydenotosta Neuvostoliittoon, mutta unohti mainita välien rikkomisesta Saksan kanssa. Samalla Enckell ilmoitti välien rikkomisesta saksalaisille, mutta jätti ilmoittamatta siitä Neuvostohallitukselle.

Sodan lopettamisessakin ongelmia

Aamulla 4. 9. Neuvostohallituksella oli tieto siitä, että Suomen eduskunta oli hyväksynyt välienselvittämisen saksalaisten kanssa, mutta ei tietoa sitä, oliko välienselvittäminen todella tapahtunut, Neuvostojoukkojen puolelta tuli jatkui aina 5. 9. aamuun asti. Syyskuun 6. Juustilassa Suomen neuvottelukunta ylitti etulinjat ja lennätti Moskovaan.

Teheranin konferenssissa marras-joulukuun vaihteessa 1943 Stalin, Churchill ja Roosevelt olivat sopineet, ettei erillisrauhaa tehdä yksittäisten vihollismaiden kanssa. Niinpä Moskovassa neuvoteltiin Suomen ja Neuvostoliiton välirauhansopimuksesta, joka sitten vahvistettaisiin rauhansopimukseksi yhdessä muidenkin Saksan entisten liittolaisten kanssa tehtävien rauhansopimusten kanssa. Tämä lopullinen rauhansopimus tehtiin Pariisissa (heinäkuu 1946 - helmikuu 1947) pidetyssä konferenssissa. Syyskuun 19. päivänä 1944 allekirjoitettiin välirauhansopimus, joka lopetti vähän yli neljä vuotta kestäneen suomalaisten sotaseikkailun Neuvostoliittoa vastaan.

Harhakuva Kannaksen säilyttämisestä

Suomen kiistan virhelaskelma oli kuvitelma Karjalan kannaksen säily-

tämisestä osana Suomea. Tämä perustui pääasiassa olettamukseen Saksan voitosta. Mikäli tämä ei toteutuisi, niin pyrittiin Kannas mahdollisissa rauhaneuvotteluissa pitämään vaihtamalla Itä-Karjala Kannakseen. Se, ettei neuvostohallitus antanut mahdollisuutta tällaiseen lehmänkaupaan vaatiessaan Moskovan rauhan rajoja, oli ollut syynä siihen, että helmikuun rauhanehdot hylättiin Suomessa. Helmikuussa esitetyt välirauhan ehdot olivat pitkälti samat kuin syyskuussa solmitun välirauhan ehdot (muutamalla Suomelle oleellisella heikennyksellä), mutta niiden pääasiallinen ero oli siinä, että helmikuussa suomalaisjoukot olivat vielä Kannaksella, mutta syyskuussa ne olivat vetäytyneet sieltä pois. Siten suomalaipoliitikkojen huhtikuinen nenänyppistys tuli maksamaan yli kymmenen tuhannen suomalaissotilaan hengen ja terveyden.

Mutta asiaan voi nähdä myös piipun toiseltakin puolelta, nimittäin Kannaksen merkityksenä Leningradin turvallisuudelle. Jo pelkästään se, että Neuvostohallitus vaati Moskovan rauhan rajojen palauttamista jokaisella kerralla, vihjailee siihen suuntaan.

Siten kykenemättömyys ymmärtää Kannaksen merkitystä Neuvostoliitolle ja kuvitelmat Itä-Karjalan vaihtokelpoisuudesta Kannaksen kanssa johti omalta osaltaan Suomen puolustusvoimien virheelliseen painottamiseen Itä-Karjalaan, sillä Kannaksella oli suurhyökkäyksen alkaessa vain kuusi divisioonaa ja kaksi prikaatia.

Oma kysymyksensä onkin sitten se, että taisteltiinko kesällä 1944 Suomen itsenäisyydestä vai Karjalan kannaksesta (Leningradin pohjoispuoleinen turvallisuus). Kannaksen suurhyökkäys oli vain yksi operaatio huomattavasti tärkeämpien Valko-Venäjän operaatioiden rinnalla (alkoivat 23. 6.), joten Leningradin rintaman komentaja Gorovov operoi hyvin rajatulla aikavälillä. Stavka antoi 21. kesäkuuta Goroville käskyt jatkaa hyökkäystä ensin Imatralle, Lappeenrantaan ja Virojoelle 26-28. päivään mennessä ja jatkaa sieltä Kouvolta-Kotka linjalle, sekä kaivautua siellä puolustukseen.

Vaikka tämä olisi onnistunutkin, nousee kysymykseksi se, oliko Stavkalla ollut antaa lisää aikaa jatkaa operaatioita Sisä-Suomeen. Teoriassa kaksi viikkoa (heinäkuun puoliväliin) ja nekin luultavammin olisi jouduttu käyttämään edetessä Kotka-Kouvola linjalle, mutta nuo kaksi viikkoa eivät yksinkertaisesti olisi riittäneet Suomen kokoisen valtion valloittamiseen ja miehittämiseen. Siten on paljon uskottavampaa, että neuvostojoukot myös olisivat jääneet Kotka-Kouvolta linjalla puolustukseen. Etenemisellä kyseiselle linjalle olisi kysymys ollut enemmänkin Karjalan kannaksen varmistamisesta mahdolliselta suomalais- tai saksalaishyökkäykseltä, eikä niinkään neuvostojoukkojen aikomuksesta Suomen valloittamisesta.

Mitenkäs se Stalinin toteamus menikään pojaat: "Ei sotaa voiteta Helsingissä, vaan Berliinissä."

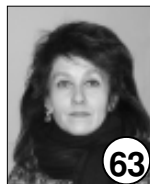
Ville Rahikainen

EU-vaaleissa uusoikeistolaista politiikkaa vastaan

SKP:n kokoama lista EU:n parlamenttivaaleissa



62
Yrjö Hakanen
SKP:n pj.
Helsinki



63
Tuija Hakkarainen
AKSY:n varapj.
siivoija, Helsinki



64
Olli Hernberg
opiskelija
Turku



65
Juha Häkkinen
näyttelijä
Kajaani



66
Siiri Korppi
opiskelija
Kuopio



67
Juhani Lilja
VEU:n pääsihteeri
Helsinki



68
Jarmo Muhonen
paperityöläinen
Tampere



69
Tuula Palomäki
sairauksanhoidon
kaup.valt. Nokia



70
Kari Peitsamo
muusikko
Tampere



71
Tanja Pelttari
Rauhanpuol. jk.
jäsen, Vantaa



72
Saara Rautiainen
KOMNL:n varapj.
Lahti



73
Raimo Ruttonen
sosiaalityöntekijä
Joensuu



74
Antti Siika-aho
opiskelija
Haapajärvi



75
Ritva Sorvali
näyttelijä
Lahti



76
Vesa Suominen (sit)
lehtori
Oulu



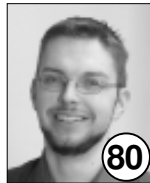
77
Arjo Suonperä
SAK:n lakimies
Espoo



78
Jari Tertunen
konservaattori
Kuopio



79
Pekka Tiainen
valt. tri
Helsinki



80
Petri Toikkanen
opiskelija
Jyväskylä



81
Kalevi Wahrman
teleasentaja, härads-
domare, Porvoo

Vaihtoehto EU:n parlamenttivaaleissa

Työläisten työtä arvostettava



Tuija Hakkarainen, ehdokas EU-vaaleissa nro 63

Arabikansojen ystävyysseurassa toimiva siivoaja Tuija Hakkarainen on sitä mieltä, että yhteiskunnan varat pitäisi käyttää vähävaraisten elämän helpottamiseen ja palveluihin.

Pitäisi kannustaa ja palkita työläisten yritteliäisyyttä ja tukea koulutusta. Yhteiskunnan ei pitäisi jakaa tukeaan harvoille, ja usein vain rikkaille. Puhutaan säästöistä oikeissa puitteissa!

Raskaan työn suorittajien palkkaus oikeudenmukaiseksi

Raskaasta työstä pitää saada palkka, jossa otetaan huomioon kyseisen työn rasittavuus ja jopa sen riskit. Arvostuksen puute ja huono palkka johtavat siihen, että nuoret eivät hakeudu tällaisille aloille kuin korkeintaan väliaikaisesti. On siis turha ihmetellä mistä johtuu pian työvoimapula jollain aloilla, ja toisilla taas on voimakasta työttömyyttä.

Usein raskas ja nykyisin alipalkattu työ on hyvin tärkeää. Puhun esimerkiksi siivousalasta, koska olen vuosikymmenet itse siivonnut. Johtajat voivat olla pois työpaikaltaan pitkäänkin, eikä kovin pian vaikutuksia näkyisi. Mutta, kun siivoajat kautta maan olisivat pois työstään, täytyisivät paikat roskista ja liasta. Miksi pidetään itsestäänselvyyksinä kaikkia näitä ominaisuuksia, ja rankaistaan siivojia heikolla palkkauksella. Samoin on monissa muissa ammateissa. Esimerkkejä ovat hoito- ja palveluala yleensä, jätteenkuljetus, kiinteistöhoito, rakennustyö, teollisuus, metsä- ja maatalous sekä käsityöläisalat.

Tämän on muutettava. Suuri osa kansasta elättää itsensä ja perheensä juuri näillä aloilla. Työläiset kunniaan ja palkkaukseen tuntuva korotus, ei mitään silmänlumeita!

Työttömyyden hoitoon ja työttömyyskorvauksiin asialisuutta ja tarkkuutta

Päiväraha-perusteita olisi tarkennettava siten, että ”tahallinen” työttömyys jää korvausten ulkopuolelle ja todellisesta työttömyydestä kärsivät tuetaan tarpeeksi hyvin selviytymään elämästään.

Varsinkin Itä- ja Pohjois-Suomen alueella tämä todellinen työttömyys aiheuttaa inhimillistä kärsimystä, kun suuri kansan osa on taloudellisesti mahdollittoman vaikeassa asemassa vuosikausia. Tämä vaikuttaa henkisesti pahalla

tavalla. Masennus siirtyy perheenhuoltajista lapsiin, ja kaikille elämänuoleille. Suomella ei luulisi olevan varaa menettää tällä tavoin kansalaisiaan.

Yritteliäisyyttä ei saisi rankaista. On väärin, että etujen välitön menetys ja ainakin tuntuva väheneminen seuraa heti työttömän päästessä väliaikaisesti osa-aikaistyöhön. Pitäisihän elämän helpottaa edes vähän työskentelyn alettua, ansaita kuukaudessa enemmän kuin työttömänä ollessa. Tällä hetkellä uskon, että työläinen mieltii muutaman kerran ennen kuin ottaa hyvin pieniä tuloja antavan työpaikan, koska se tietää hänelle (ja koko perheelle) raskaan paperisodan ja etujen osittaisen menetyksen. Ja kun työ loppuu, seuraavaksi on taas sama lomakkeen täyttämisen ja odottelu ennen kuin edut palaavat.

Suomen omavaraisuus säilytettävä

Maa- ja metsätalouden alalla toimivat on kummallisesti unohtettu. Heidän on nykyään vaikea tulla toimeen kotimaisista tuotteista maksettavien tuotteiden hintojen polkemisen vuoksi, koska ulkomaiden halvemmat tuotteet korvaavat ennen omavaraisesti tuotetut. Myös palvelujen lopettaminen syrjäseuduilta takaa sen, että maatalouttamme hoitavat kansalaiset jättävät ammattinsa ja päätyvät kaupunkiympäristöön työttömiksi.

Taiteet ja kansanperinne koko kansan oluttuville

Käsityöläisammattin harjoittajia ja taiteilijoita pitäisi tukea turvamalla heidän mahdollisuutensa tulla toimeen tulojen epäsäännöllisyydestä huolimatta. He tuottavat kansalle tärkeitä tuotteita ja palveluja. Myös kansanperinteiden säilyminen on heidän varassaan. Suurille kansansalle on virkistävää ja tärkeää pystyä nauttimaan taiteista. Käsityöläis- tuotteet ja eri taiteista nauttiminen on usein mahdollista kalleutensa vuoksi vain harvoille. Jos niiden tuottajia tuettaisiin selviytymään osittain yhteiskunnan tuella, olisivat tuotteet ja palvelut vähävaraistenkin oluttuilla.

Suurperheitä autettava

Väestökehitys Suomessa vaatii kunnollista suurperheiden tukemista. Turvallinen taloudellinen tilanne takaa myöhemmin tasapainoisia veronmaksajia yhteiskunnalle. Jatkuvat taloudelliset ongelmat rikkovat perheitä ja aiheuttavat monia haittoja. Mielenterveysongelmat lisääntyvät jatkuvien huolien aiheuttamina ja vaikuttavat lastenkin tulevaisuuteen. Kouluttautuminen pitäisi olla mahdollista myös vähävaraisten suurperheiden lapsille ilman, että se vaikeuttaa perheen muuta toimeentuloa vakavasti.

Vammaisetkin tärkeä kansanosa

Vammaisten perheiden tukeminen on tärkeää. Koulunkäynti

ja opiskelu on turvattava vammaisille lapsille. Ajoissa aloitettu koulunkäynti antaa mahdollisuuden aktiiviseen työelämään osallistumisen myöhemmällä iällä hyvinkin vaikeavammaiselle. Aikuisiällä vammautuu onnettomuuksien ja sairauksien kautta paljon henkilöitä. Esimerkiksi liikenneonnettomuudet sekä vakavat krooniset ja työperäiset sairaudet aiheuttavat paljon vammautumisista.

Uudelleennkouluttaminen toiseen ammattiin antaa vammaiselle toivoa tulevaisuudesta. Jos on kyse perheen huoltajasta, asia on todella laajavaikutteinen. Kuka vain voi jonain päivänä tarvita tuota tukea. Toivoisin terveinä eduskunnan portaita kiipeäviä päättäjiä muistamaan sen.

Tervetuloa maahanmuuttajaj

Maahanmuuttajat ovat tarpeellista työvoimaa etenkin palveluilla, koska Suomen väestö ikääntyy nopeasti.

Eri kulttuureista tulevat ihmiset tuovat paljon tärkeää ja hyödyllistä suomalaisille arkielämään ja taiteisiin. Kielitaito myös kasvaa, ja tästä on hyöttyä suomalaisten opiskellessa ja työskennellessä muissa maissa. Onhan sodan aikana suomalaisiakin lähtenyt pakolaisiksi, ajatellaan lukuisia ”sotalapsia”. Suomalaisetkin ovat tarvinneet muiden kansojen tukea ja tulevat tarvitsemaan.

Tuija Hakkarainen

On toimittava siinä ympäristössä jossa eletään



Äänestämättä jättämien EU-parlamenttivaaleissa saattaa pienentää äänestysprosenttia, mutta protestiksi se ei riitä. Leninin mukaan työväenliike on käyttänyt boikottia ja tulee jatkossakin käyttämään, mutta boikotti on hyödytön ilman voimakasta yhteiskunnalliseen muutokseen tähtäävää joukkoliikettä. Sellaista meillä ei ole nyt näköpiirissä.

Euroopan Unionin parlamentin vaalit lähestyvät. Työkansan Sanomat kehotti voimakkaasti boikotoimaan näitä vaaleja. TKS:n 07/04 takasivulla esitetään joukko teesejä boikottikehotuksen tueksi. Näissä teeseissä painotetaan mm. seuraavia asioita: "EU on eurooppalaisen suurpääoman liitto, joka toimii yhteydessä EU-valtioiden johtaviin poliittisiin ryhmiin". "EU-parlamentti on tämän järjestelmän kulissi, jolla kansalaisille hyväksytetään ylikansallinen päättänytvalta ja EU-valtioiden itsenäisyyden menetyt". "EU:ia kehitetään imperialistiseksi liittovaltioksi valmistamalla sille perustuslaki, joka on valtion perustuslain yläpuolella".

Vaalien boikotilla ei luoda joukkoliikettä

Näissä ja monissa muista TKS:n

esittämässä teeseistä selvitetään millainen on tämän päivän kapitalismi. Se on suurpääoman valtaa, joka kehittyy imperialistiseen suuntaan. Siitä olemme yhtä mieltä. Marxilaisen työväenliikkeen historiasta on kuitenkin hyvin vaikea löytää tilannetta, jossa tällainen arvio kapitalismista olisi johtanut boikottikehotukseen.

Kapitalismin nykyinen hyökkäys työväenluokkaa vastaan on seurausta siitä, että kapitalismilla ei ole minkäänlaista vastavoimaa. Yhteiskuntakehitys etenee lähes esteettä kapitalistien haluamalla tavalla ja ainoa, mikä sen kykenisi katkaisemaan on joukkoliike.

Olemme jo aiemminkin boikotista käymässämme keskustelussa todenneet miten Lenin ja bolshevikit pitivät boikottia, ei suinkaan taktiikan keinona, vaan erikoisen tilanteen taistelukeinona, joka on kelvoinen vain vallankumouksellisen nousun oloissa, jossa joukot liikkuvat.

Näitä joukkoja meillä ei tänään ole. Boikotti ei ole keino luoda joukkoliikettä. EU-vaalien osalta parempi keino on etsiä liittolaisia ja esittää selkeät EU-politiikan vastaiset tunnukset myös EU-vaalien kautta.

Myös kansalliset parlamentit tukevat EU-suuntausta

Samassa TKS:n pääkirjoituksessa kehoitetaan kylläkin äänestämään eduskuntavaaleissa ja kunnallisvaaleissa. On vähän ristiriitaista se, että kansallinen parlamentti, joka on luovuttanut valtansa EU:lle ja hyväksyy täydellisesti mm. TKS:n em. teeseissä toteaman imperialistisen EU-politiikan olisi hyväksyttävämpi, kuin sen luomus, EU ja EU:n parlamentti.

Tästä tuskin on kysymys, eikä se kelpaa boikotin perusteeksi. EU:n kaatamisessa ei ole kysymys pelkästään EU-organisaation kaatamisesta vaan EU:n talouspolitiikan muuttamisesta ja demokraatisoimisesta. Olennaisin vaihtamisen keino on hakea muutoksen puolesta mahdollisimman laajaa liittoa. Marginaalisten pienten ryhmien boikottikehotuksilla ei ole mitään vaikutusta. Kukaan ei niitä kuuntele. Vielä suurempi hölmöyys olisi kuvitella, että EU-vaalien matala äänestysprosentti olisi seurausta tällaisesta boikottikehotuksesta.

Kieltäytyminen vaaleista 1996 ei ollut myöskään täysin perusteltua

TKS:n 6/04 takasivulla julkaistaan kuva vuoden 1996 EU-vaalien aikana tuottamastamme julisteesta, jossa sanottiin "EU-vaalissa vaikutat oikein vain, jos jätät

äänestämättä". Tähän liittyen esitetään kysymys: "Mikä on muuttunut vuodesta 1996?"

Monikin asia on muuttunut. Silloin EU:n Vastaisen Kansanrintaman linja seurasi tarkkaan KTP:n linjauksia. Vuoden 1996 EU-vaalien alla KTP:ssa käytiin kiivas keskustelu boikotin vastustajien ja kannattajien välillä. Erinäisten vaiheiden jälkeen boikotin vastustajat myöntivät enemmistön tahdosta tukemaan vaaliboikottia. Myös allekirjoittanut (vaikka vastustikin vaalien boikotointia) suunnitteli kyseisen pylväsjulisteeseen ja kirjoitti boikottia tukevia artikkeleita.

Silloin käydyssä keskustelussa esitettiin boikotin vastustajien taholta mm. arvio, että sen jälkeen, kuin sen luomus, EU ja EU:n parlamentti. Tästä tuskin on kysymys, eikä se kelpaa boikotin perusteeksi. EU:n kaatamisessa ei ole kysymys pelkästään EU-organisaation kaatamisesta vaan EU:n talouspolitiikan muuttamisesta ja demokraatisoimisesta. Olennaisin vaihtamisen keino on hakea muutoksen puolesta mahdollisimman laajaa liittoa. Marginaalisten pienten ryhmien boikottikehotuksilla ei ole mitään vaikutusta. Kukaan ei niitä kuuntele. Vielä suurempi hölmöyys olisi kuvitella, että EU-vaalien matala äänestysprosentti olisi seurausta tällaisesta boikottikehotuksesta.

EU on kapitalismin ympäristö

Tänään voidaan sanoa, että muutoksia on tapahtunut. EU on kyennyt vakiinnuttamaan asemansa kapitalistien valtakoneistona. Kansalliset parlamentit ovat luovuttaneet valtaansa EU:n

elimille. Valtaosa EU-maiden asukkaista käyttää EU-passia ja EU-ajokorttia yms. Se, että aktiiviset vaaliboikotin kannattajat eivät boikotoi esim. EU:n ajokorttia tai passia osoittaa aivan konkreettisesti miten boikotti voi onnistua vain, kun sen takana ovat suuret joukot.

Kirjoituksessaan "Boikottia vastaan" (Leninin kootot, osa 13) Lenin totesi, että sellaisten tunnusten kuin "vaaleihin osallistuminen alentaa mielialaa ja luovuttaa asemaa viholliselle yms." perusedellytyksenä oli vallankumouksellisen kansanhyökkäys taantumusta vastaan. Lenin kehotti boikotin kannattajia toistamaan noita samoja perusteluja, kun Venäjän ensimmäinen porvarillisdemokraattinen vallankumo oli kärsinyt tappion ja totesi, että "ilman perusedellytyksen ehtoja te huomaatte heti väärän soinnun koko "musiikissanne", perussävelen virheellisyyden".

Leninin kanta boikottiin oli, että boikottia on työväenliikkeessä käytetty ja sitä tullaan vastaisuudessa käyttämään, mutta sen edellytyksenä on oltava erityinen tilanne, voimakas joukkoliikkeen nousu hallitsevan luokan politiikkaa vastaan. Boikotti ei voi olla mikään patenttiratkaisu, eli boikotoidaan siksi kun ollaan ennenkin boikotoitu.

Boikotin kannattajien perustelut ovat tänään aivan samoja kuin olivat silloinkin melkein tarkalleen sata vuotta sitten. Ne olivat oikeita, mutta siltikään niillä ei voitu perustella vakuuttavasti boikottia. TKS:llä taitaa olla huono sävelkorva, jos ei huomaa tätä "perussävelen virheellisyyttä".

Heikki Männikkö

Havaintoja Metalliliiton liittokokouksesta



Markku Nieminen

Metalliliitto piti 19. liittokokouksensa Tampereella Tampere-talossa 16.-19.5. Kokoukseen oli maaliskuussa Metallin liittokokousvaaleissa valittu yht. 492 edustajaa, yhtenä heistä Markku Nieminen Helsingistä. Markku on työpaikkansa luottamusmiehenä. Hänet valittiin liittokokoukseen ensikertalaisena osastostaan Helsingin Kone- ja Metallityö-

väenosasto 77:stä kokouksen edustajaksi 104:llä äänellä Metallin vaikuttajien listoilta. Liittokokousvaaleissa ehdokkaita asettivat 10:n jäsenen valitsijayhdistykset. Metallin vaikuttajien listoilta Liittokokoukseen valittiin 201 edustajaa.

Markku vastaili lehtemme esittämiin kysymyksiin: **Päätettiinkö kokouksessa mitään?** "Kyl-

lä päätettiin, mutta ei kuitenkaan mitään maailmaa mullistavaa. Jäsenistö sai puhua suunsa puhtaaksi, mutta päätökset tiedettiin kyllä jo etukäteen sen perusteella, miten voimasuhteet eri ryhmien kesken muodostuivat maaliskuun vaaleissa. Demarit jyräsivät ja kokous kulki tarkasti heidän määräämiensä nuottien mukaan.

Miltä kokous vaikutti? "Kokous jakaantui kymmenkuntaan valiokuntaan, joista jokaisesta tuli iso kasa paperia luettavaksi. Yhteenlaskettuna paperia tuli jotain kymmenen sentin pino. Eihän sellaiseen paperinpoon kukaan pysty perehtymään päivässä tai parissa. Tällä tavalla ainakin syntyi vaikutelma ankarasta työnteastä, joka kyllä oli pitämässä kokemattomampia kokousedustajia nöyryinä. Tuppiisuudesta kokousta ei voinut syyttää, koska puheenvuoroja käytettiin reilut 300. Oman puheenvuoroni edustajakokouksessa käytin kansainvälisiä asioita käsittelevässä työryhmässä."

Entä mitä tes-asioista sanottiin? "Ei mitään radikaalia. Entisillä linjoilla jatketaan. Kannatetaan "maltillisia palkankorotuksia", solidaarista palikkaoliittia ja vastustetaan "Kiina-ilmiotä". Kiina-ilmion vastustamisen päämenetelmäksi nousi ay-oikeuksien parantaminen Kiinassa. Työläisille Kiinassa olisi

vaadittava ihmisoikeuksia ja järjestäytymis- sekä lakko-oikeutta. Mutta kuten Markku osuvasti ilmaisi: sitä samaahan meillä olisi vaadittava työläisille Suomessakin!

Globalisaatioon kokouksen kanta oli, että on tiivistettävä ay-liikkeen kansainvälistä yhteistyötä, mikä tietysti on aivan oikein. SDP:n harjoittama kokouksen ohjailu tuli selkeästi esiin suhteessa vaatimukseen kansainvälistä EU:n perustuslaista. Liittoneuvoston voitanton esitys oli, että kansanaänestys EU:n perustuslaista on tarpeeton, "koska asiasta on käyty laaja kansalaiskeskustelu!!!"

Kokouksessa ilmeni myös kriittisempiä äänenpajoja etenkin joidenkin turkulaisten taholta. Puheenvuorossaan Markku peräsi laajempaa näkemystä nykyiseen maailmaan ja Suomen tilanteeseen todeten: "Tänä päivänä, jolloin pääomia siirretään maasta ja maanosasta toiseen yhdellä napin painalluksella ja yrityksiä ja

työpaikkoja sinne, mistä milloinkin kuvitellaan halvinta työvoimaa löytyvän, meidän on syytä muistaa eräs vanha neuvo. Kun "Parta-Kalle" 1800-luvulla huomasi, että kaikki maailman porvarit olivat liitossa keskenään, hän vastavetona kehotti kaikkien maiden työläisiä yhtymään, jotta he paremmin pystyisivät puolustamaan oikeuksiaan. Vaikka tämä mielestäni viisas neuvo annettiin 150 vuotta sitten, on se juuri nyt ajankohtaisempi kuin koskaan!

Hyvät toverit! Ihmisoikeudet eivät valitettavasti siirry maasta toiseen niiden pääomien mukana. Siksi myös Metallityöväen Liiton on entisestään, käytettävissä olevin keinoin, tiivistettävä yhteistyötä kaikkien maiden metallityöläisten kanssa!!! Kaikilla kansoilla tulee olla oikeus itse päättää omista asioistaan."

Toimitus

Emme marssi Vappuna tavan vuoksi!



Helsingissä saatiin aikaiseksi perinteinen työväen vappumarssi, johon saatiin koottua lähes kaikki työväenliikkeeseen kuuluvat puolueet ja ryhmät, jossa kaikki saivat olla mukana omilla tunnuksillaan ja vaatimuksillaan. Marssiin osallistui lähemmäs 2000 marssijaa.

Pekka Tiainen puhui Tokoinrannassa Helsingissä pidetyssä Vappujuhlassa mm. EU-vaalien merkityksestä: "Ystävät, toverit, nuoret, opiskelijat, eläkeläiset, naiset ja miehet, työssäkäyvät ja työttömät, pienryhtäjät. Toimikaa ystävät kansanliikkeissä, toimikaa yhdessä ja yhteistyössä oikeaksi kokemienne asioiden puolesta! Alhaiset äänestysprosentit vaaleissa kertovat siitä, että kansalaiset ovat jo niin syrjäytyneitä ja syrjäytettyjä tai että valittavia elimiä ei pidetä merkittävänä tai hyväksyttävänä."

EU:n parlamentti on perustettu synnyttämään mielikuvaa demokratiasta järjestelmässä, jossa komissio laatii määräyksiä, joita kaikkien on noudatettava ja joihin voi vaikuttaa lobbaamalla isolla rahalla. Tällaiseen lobbaukseen sisältyy eriasteista korruptiota ja EU-järjestelmä on myös täynnä väärinkäytöksiä. 10 vuotta sitten meille luvattiin hyvää työllisyyttä ja alhaisia hintoja ja paljon muuta hyvää kun vain liitymme Euroopan Unioniin. Lupaukset EU-jäsenyyden eduista eivät ole toteutuneet.

Suurtyöttömyys on jatkonut. Työpaikkoja on edelleen 200 000 vähemmän kuin ennen lamaa ja teollisuuden työpaikat vähenevät. Suomalaiset yritykset ovat lähineet työpaikkoja ulkomaille 330.000:een, kun ne ovat Suomessa vähentyneet. Pätkätyöt ovat arkipäivää. Korkeasuhdanteen vuosia ei ole käytetty täystyöllisyyden aikaansaamiseen. Maatalouden työpaikkojen kohdalla pahimmat uhkakuvat ovat toteutumassa. Niistä ja tiloista on hävinnyt EU-kaudella jo puolet ja alamäki jatkuu. Palkkojen osuus kansantalosta on painettu alemmas kuin vuosikymmeniin.

Kasvaneita voittoja ei ole investoitu Suomeen, vaikka meille luvattiin, että kun tulee euro, 80 miljardia entistä markkaa odottaa rajan takana ja investoidaan Suomeen. Julkisten menojen leikkaukset on kohdistettu terveys- ja sosiaalipalveluihin, koulutukseen ja kirjastoihin. Lapsilisiä ja opintotukia on leikattu. Eläkkeitä on pienennetty poistamalla kansaneläkkeiden perusta, heikentämällä indeksiojia, supistamalla työeläkkeiden karttumista ja rajoittamalla eläkkeellepääsyä ilman, että vastaavasti turvataisiin työtä.

Suomen täysivaltaisuudesta on luovuttu ja itsenäisyys pitkälti menetetty. Tämä aiotaan sinetöidä

EU:n perustuslailla. Väitetään, että näin on pakko tehdä. Siitä on saatava kansanäänestys. EU-jäsenyys vietin läpi vastoin perustuslakia, jonka mukaan Suomi on täysivaltainen ja itsenäinen maa. Myöskään perustuslain sääöksiä perustuslain muuttamisessa ei ole noudatettu, sillä asiat olisi pitänyt käsitellä toistamiseen eduskuntavaalien jälkeen, koska ei ollut kiireelliseksi julistamisen edellyttämää määränemmistöä. Markasta luopumista ei eduskunta ole päättänyt.

Laittomuus ratkaisua tehtäessä on monille peruste jättää äänestämättä. Siitä kuitenkin seuraisi, että katteettomia EU-lupauksia saaneet saisivat kaikki äänen ja se vahvistaisi poliittista suuntausta, joka on kansan etujen vastainen. Vaikka se tuntuu vaikealta ja jopa ylivoimaiselta, syrjään vetäytyminen kuitenkin huonontaa asioiden tilaa. Erityisen huono asia on, kun äänestämättömyys yleistyy muissakin vaaleissa, kun EU-vaaleissa äänestämättömyyttä on alettu käyttää.

Äänestämisen ja äänestämättömyyden on jokaisen henkilökohtainen valinta. Haluamme kuitenkin asettamalla ehdokkaat EU-vaaliin tarjota äänestämättömyydelle vaihtoehdon. Ei vaalidemokratiakaan ole aidointa demokratiaa. Tarvitaan paljon enemmän, mutta vaalit ovat kuitenkin yksi välttämätön osa kansansalvata. Ilman sitä ei ole kansansalvata, mutta se ei yksin riitä. Vaalidemokratia on työväenliikkeen aikaansaannosta, eikä sitä ole siksi-kään syytä hylätä. Esimerkiksi äänestämättömyyden ymmärtää pettymyksen takia, mutta sillä jätetään valtakirja muille. Kun pettynyt kansa jättää äänestämättä, on seurauksena, että politiikka liukuu entistä enemmän kansan vastaiseksi.

Vaalidemokratiassa tulee joukko erityisiä kysymyksiä, kuten EU:n parlamenttivaalit. Voidaan painavasti perustella, että EU-jäsenyys ei ole laillinen eikä sitä ole

hyväksytty perustuslain edellyttämällä tavalla. Samoin voidaan perustella, että EU:n parlamenttivaalit ovat demokratian kullissit, jotka peittävät taakseen ylikansallisten yhtiöiden todelliset tavoitteet. Voidaan myös perustellusti kritisoida Euroopan Unionia kansainvälisyyden vastaiseksi hankkeeksi, koska se ei rakennu kansojen ja työväenliikkeen maailman laajuisella solidaarisuudella, vaan on blokki, joka taistelee serkkunsa, Yhdysvaltojen kanssa maailman jaosta ja on tältä kannalta myös imperialistinen. Voidaan siis hyvin perustella äänestämättä jättämistä EU-vaaleissa.

Mutta silloin annetaan valtakirja niille, jotka ovat vastuussa tästä kehityksestä. Onhan myös niin, että demokratian kullissa kannattaa käyttää kriittisten asioiden esintuomiseen. Jos sitä ei tee, sitä on yksi kanava vähemmän selvittää kriittisiä näköyksiä. Usein muissakin asioissa on toteutunut laittomuus. Jätämmekö siksi äänestämättä EU-vaaleissa ja annammeko äänestämättömyydellä valtakirjan huonolle poliitikalle? Tältä kannalta EU-vaalit eivät ole sen kummempia kuin muutkaan vaalit. Äänestyslipun pudottaminen ei tarkoita hyväksyntää, vaan sillä voidaan esittää vaihtoehtoinen näkemys. 1930-luvulla suorastaan yritettiin estää työllisiä äänestämästä. Ei ollut mitään ajatusta jättää vapaaehtoisesti äänestämättä.

Mutta en halua sanoa muille, pitääkö äänestää tai ei. Ratkaisukoon jokainen asian omassa mielessään. Edustan sitä kantaa, että on kuitenkin EU-vaaleissa oltava vaihtoehto niitä varten, jotka haluavat protestoida ja esittää vastalauseen tai vaihtoehtoisen näköyksiensä ja kannatuksensa muuttokseen äänestämällä. Siksi olemme asettaneet ehdokkaita ja olen osalltani ehdokkaana.

Mutta työväenliike olisi kypsyntä, jos ajautuisi ristiriitoihin tällaisen kysymyksen suhteen. Kun

rakennetaan yhteistyötä, on tarpeen hyväksyä se, että on myös erilaisia mielipiteitä, kun suuret tavoitteet ja linjat ovat saman suuntaisia. Ei meillä ole valtaa pakottaa muita olemaan kanssamme samaan mieltä eikä se ole tarpeen eikä oikein jossain tällaisessa kysymyksessä, vaan on tärkeämpää säilyttää näistä asioista asiallinen keskustelu ja säilyttää asioiden punainen lanka, joka on työväen ja demokraattisen yhteisrintaman rakentaminen muutoksen puolesta.

On tärkeä nähdä, että erilaisuus tässä yhteistoiminnassa on rikkaus. On tärkeää suuntautua tuleviin koitoksiin yhteisrintamaa rakentaen ja vahvistaen. Näitä koitoksia ovat syksyn kunnallisvaalit, joissa paras tulos Helsingin huonon politiikan kääntämiseksi olisi, kun kykenisimme kokoamaan mahdollisimman laajat yhteislistat, joista mahdollisimman monet tahot ovat mukana ajamassa meidän asukkaiden yhteisiä demokraattisia tavoitteita.

Kysyin aluksi, olemmeko täällä viettämässä Vappua vain tapakulttuurin vuoksi. Emme. Olemme muuttamassa maailmaa. Haluamme yhdessä tehdä työtä työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta ympäristöuhon estämiseksi paremman tulevaisuuden puolesta solidaarisuuden, ystävyyspuolesta pohjalle rakentaen.

Miksi eräillä on kiire Natoon?



Timo Kangasmaa puhumassa, mutta ei Hermannin kerholla vaan Vappuaamuna Eläintarhan Kansallisella punaisten muistomerkillä.

Kansan äänen julkaisujärjestöjen Vappujuhlassa Hermannin kerholla Helsingissä puhui SFT:n puheenjohtaja Tino Kangasmaa:

Olemme taas kerran täällä yhdessä viettämässä työväenluokan kansainvälistä taistelua ja mielenosoituspäivää eli Vappua. Tämä meidän tilaisuutemme täällä Hermannin kerholla on yksi pieni tilaisuus niiden monien työväenliikkeen tilaisuuksien joukossa joita tänään 1.toukokuuta vietetään eri puolilla maamme ja maailmaa. Jokaisessa vapunpäivän tilaisuudessa on erilaisia tavoitteita eri maissa, mutta kaikissa työväenliikkeen Vapun tilaisuuksissa tänä päivänä on yhteisenä asiana huoli maailman rauhan säilymisestä. Ehkä se on tällä hetkellä monienkin työväenliikkeen vaputtalaisuuden pääaihe eri puolilla maailmaa.

Niinpä minäkin haluan kiinnittää huomiotanne muuttamiin asioihin. Tuolla menneillä viikoilla maassamme tehtiin EVA:n johtajan Risto Penttilän taholta raju hyökkäys tasavallan presidentti Tarja Halosta kohtaan. Tuo röpöytys oli erittäin kovanainen. Harvoin kukaan esittää julkisesti ajatusta, että presidentin tulisi erota virastaan. Tulokson selvydeksi sanottua, että en minäkään ole kaikesta yhtä mieltä Tarja Halosen kanssa, mutta hän nyt vain sattu olemaan presidentti. Minun mielestäni tuo kannanotto aiheuttaa väistämättömiä muutaman kysymyksen, kysymyksiä siitä missä mennään ja miksi sekä mitä varten EVA:n johtaja esiintyy näin räikeästi.

Ensinäkin on kysyttävä, miksi näin raju hyökkäys tasavallan istuvaa presidenttiä vastaan? Siksi, että hän ei ole riittävän sotainen?, ettei Tarja Halonen olekaan todennäköisesti presidentti, jonka johdolla marssitaan portit auki kädet ylhäällä Naton syyliin? Vai piilekö ongelma siinä, ettei nykyinen hallitus toimi riittävästi tehokkaasti pääoman palvelijana alentamalla pääomaverotusta ja kurjistamalla kansalaisia?

Monta kysymystä nousee varmasti vielä esille asioita pohiessa. Noihin edellä esitetyihin kysymyksiin ei liene yhtä ja yksiselitteistä vastausta. Se, mikä nyt ainakin tuosta EVA:n johtajan kirjoituksesta ja sen saamasta vastaanotosta on pääteltävissä, on se, että meillä Suomessa on kirjoituksen julkaisupäivästä

Olemme muuttamassa maailmaa!

Toukokuun 9. on Voiton päivä



Helsingin Kivikossa 9. toukokuuta neuvostosotilaiden muistomerkillä puhui Kai Kontturi.

Kai Kontturi: "Tänä vuonna tuli kuluneeksi 59 vuotta ensimmäisestä voitonpäivästä. Jälleen kerran, tämän vuoden voitonpäivänä, olemme kokoontuneet kunnioittamaan fasismin kukistaneita neuvostoarmeijaa; olemme kokoontuneet kunnioittamaan niiden seitsemän miljoonan neuvostosotilaiden muistoa, jotka sodassa fasismia vastaan menettivät henkensä; olemme kokoontuneet kunnioittamaan niiden kolmentoista miljoonan lapsen, naisen ja vanhuksen muistoa, jotka natsi-Saksan hyökkäyksen seurauksena menettivät henkensä sekä koko neuvostokansaa, jonka suunnattomien ponnistelujen ansiosta Hitler, Natsi-Saksa liittolaisineen lyötiin ja fasismi hävitettiin Euroopasta.

Tavoitteidensa saavuttamiseksi natsi-Saksan armeijan 295 divisioonasta 250 parasta divisioonaa ja lisäksi vielä sen liittolaisten

armeijat, Suomi mukaan lukien, määrättiin hyökkäämään Neuvostoliittoon.

Natsi-Saksan hyökkäysvoima ei kuitenkaan riittänyt. Sen armeijat pysäytettiin. Alkoi neuvostoarmeijan eteneminen. Neuvostoarmeija löi fasismin kaikkialla ja samalla se lopetti Auschwitzista alkaen juutalaisten ja kommunistien tuhoamis- ja keskitysleirit. Neuvostoliitto oli saavuttanut lopullisen voiton fasismistä toukokuun yhdeksäntenä päivänä. Aiemmin tätä päivää nimitettiin yleisesti voiton päiväksi. Nyt – neuvostoarmeijan ja koko neuvostokansan saavutusten vähättelemiseksi – sitä nimitetään suorastaan häpeällisesti historiaa vääristäen Eurooppa-päiväksi.

Neuvostokansan ja neuvostoarmeijan uhrausten muisto elää!

lähtien olemassa julkisesti kaksi suuntausta pääomapiireissä. Toinen niistä suuntauksista on ääritaan-tumuskallinen suuntaus, joka on päättänyt astua esiin ja marssittaa maamme sotilaalliselle alttarille uhrattavaksi. Siis aivan kuten viime sotien alla tapahtui.

Miten EVA:n johtaja pyrkii päämääräänsä? Meillä kaikilla on vielä tuoreessa muistissa se näytelmä, joka maassamme käytiin **Anneli Jäätteenmäen** pääministerin pallilla syrjäyttämiseksi. Tuo näytelmähän päätti siihen, että Jäätteenmäki todettiin syyttömäksi. Siis kuka ja miksi pyöritti myllyä Anneli Jäätteenmäen syrjäyttämiseksi? Mielestäni tuota tapaa, jolla maassamme viime vuoden alkupuoliskolla vaihdettiin pääministeri, voidaan jo hyvällä syyllä nimittää vallankaappaukseksi, ennen kaikkea media vallankaappaukseksi. Entä nyt?

Ollaanko Tarja Halosta ajassa presidentin pallilla samanlaisin keinoin? Huomasitteko muuten joitain päiviä EVA:n johtajan jutun jälkeen jossain iltapäivälehdessä lööpissä hehkutuksen: Presidentillä kuulolaitte, josta ei ole kerrottua presidentin terveydentilasta annetussa lausunnossa. Alkaako jälleen samanlainen myllytys kuin Anneli

Jäätteenmäen suistamisessa pois pääministerin tehtävistä? Jos EVA:n johtaja syyttää Tarja Halosta esteeksi sotilaallisiin liittoutumiin menossa, niin se tarkoittaa, että jotkut EVAsta halusivat marssia suoraan sotilasliittojen syliin. Niin se on tulkittava. Miksi joku osa pääomapiireistä haluaa sotkea maamme asiat jälleen kerran? Eikö heidän keskuudessa opita mitään historiasta?

Minun mielestäni ainoaksi mahdollisuudeksi jää EVA:lle todistaa, ettei maamme Elinkeinoelämän Valtuuskunta seisoo heidän johtajansa sanojen takana ja vaihtaa miestä remmissä, vaihtaa remmiin sellainen mies, joka tunnetaan ajatusmaailmaltaan henkilöksi, joka mielelmin käy kansainvälistä kauppaa rauhanolojen vallitessa ja myyntiartikkeleina on muuta kuin tykkejä ja panoksia.

Hyvät toverit ja ystävät! Juhlakaamme täällä Hermannin kerholla tänään toverillisessa hengessä, hengessä jossa aistimme, että olemme osa sitä suurta toveri ja ystävää piiriä, joka tänään kokoontuu eripuolilla maailmaa työväenluokan kansainvälisen taistelun ja juhlapäivän merkeissä ansaittuun juhlahetkeen.

EU-jäsenyys toi kovan talouspolitiikan



Heikki Männikkö

EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjohtaja Heikki Männikkö puhui Helsingissä Hermannin kerhon vappujuhlassa: EU sai viime yönä 10 uutta jäsenmaata. Ikävää oli, että hallitseville piireille ei tuottanut vähäkään vaikeuksia saada kansanäänestyksissä hyväksyntä maadensa EU-jäsenyydelle.

On hyvä kerrata mitä 10 vuoden EU-jäsenyys on tuonut Suomelle. Valmistautuminen EU:n jäsenyyteen aloitettiin jo varhain, kun maamme eliitti oli kansan selän takana päättänyt jäsenyydestä. **Kalevi Sorsan** hallitus aloitti 80-luvun puolivälissä rahamarkkinoiden- ja pääoman liikkeiden vapauttaminen sekä verokevennykset rikkaille.

Vuodesta 1985 pääomien vienti alkoikin kohota jyrkästi. **Harri Holkerin** hallitus toteutti ns. säädellyt rakennemuutoksen, ja kymmeniä tuhansia yrityksiä joutui panemaan lapun luukulle. Tämän jälkeen **Esko Aho** teki muutakin, kuin vastoin kannattajiensa tahtoa jätti EU-jäsenhankemuksen. Aloitettiin politiikka, jonka tuloksena sosiaali- ja perusturvan tehtiin kymmenien miljoonien markkojen leikkaukset. Tätä jatkoivat edelleen **Lipponen-Niinistö**n hallitukset uusimalla **Ahon-Viinasen** tekemät leikkaukset ja tekemällä uusia leikkauksia. Tällä suoneniskulla siirrettiin kansalta pääomapiirin taskuun noin 50 miljardia markkaa mikä vastaa noin 7% maamme kansantulosta. Tällä hetkellä toteutetaan kilpailukyyn parantamisen nimissä 10 miljardin euron veronkevennysohjelma, joka on suoraan pois kansan sosiaali- ja perusturvasta.

Meidän ja tulokasmaiden elintaso laskee

Mitä sitten tulee ajatella näiden tulokasmaiden suhteen, jotka viime yönä astuivat "tähän suureen EU-maiden perheeseen"? Näissä maissa palkat ovat noin 5 kertaa perinteisiä EU-maita pienemmät ja työttömyys varsinkin näiden maiden maaseudulla kohoaa 50-60 %:tiin. Näin on esim: Eestin, Slovakian tai Unkarin kohdalla. Näissä maissa EU-

kuntoon laittaminen on aiheuttanut samanlaista tuhoa mitä se aiheutti meillä Suomessa. Ulkomaisen pääoman houkuttelemiseksi on suoritettu erilaisia leikkauksia.

Nyt yritykset meiltä ja muista perinteisistä EU-maissa siirtävät tuotantoaan EU:n tulokasmaihin. Elintaso tulokasmaissa ei kuitenkaan parane nopeasti niihin virtaavan pääoman vuoksi. Kilpailukyyn parantamiseksi näissäkin maissa vaaditaan yhä uusia leikkauksia. Näyttää siltä, että entisten EU-maiden elintaso alenee ja lähenee nopeammin näiden tulokasmaiden elintaso, koska meidänkin ajetaan edelleen kilpailukyyn säilyttämiseksi leikkauksia palkkoihin sekä perus- ja sosiaaliturvaan. Ja kaiken hyödyn korjaa kapitalisti.

Sosialidemokratian historiallinen petos

Nykyistä tilannetta tulee vertaella ensimmäistä maailmansotaa edeltäneeseen aikaan. Silloin sosialidemokraattiset puolueet sopivat, että sodan syytessä imperialististen valtojen välille työlläiset kieltäytyvät tappamasta toisiaan ja yrittävät muuttaa sodan omista maissaan imperialististen hallitustensa vastaiseksi vapaussodaksi. Mutta enemmistö toisen internationaalin sosialidemokraateista petti tämän sopimuksen ja kehittivät työlläisiä taistelemaan omien porvariensa puolesta. Petostaan he perustelivat sillä, että oman porvariston voitto sodassa hyödyttää näiden maiden työväenluokkaa.

Eikö nykyinen tilanne itseään työväenpuolueiksi nimittävilä puolueilta olekin samanlainen petos työlläisiä kohtaan? Eri maiden työlläiset ohjataan kilpailemaan siitä kuka eniten kilpailukyyn nimissä kiristää vyötäjän ja alentaa palkkojaan. Palkansajaat häviävät ja kapitalisti voittaa.

Ei vaalien boikottia

Nykyinen kova talouspolitiikka on juuri EU-politiikkaa. Sen toteuttaminen vaatii raameikseen EU:n. Tämä on hyvin tärkeä asia, koska monet ymmärtävät EU:n hyvin pinnallisesti. Kun kamppailamme EU:ta vastaan niin tosiasiassa taistelemme sen kansanvastaisista talouspolitiikkaa vastaan.

Meitä on monissa yhteyksissä arvosteltu siitä, että osallistumalla EU:n parlamentin vaaleihin, me samalla hyväksyimme EU-organisaation ja annamme sille legitimitetin. Tämä asia meidän tulee selvittää itsellemme hyvin tarkkaan. Kumota EU on sama asia kuin kumota nykyinen yhteis-

kunta- ja talouspolitiikka. Se olisi vallankumous, koska siinä otetaan suurkapitalisteilta valta pois. Tämä työmaa vaatii onnistuakseen suuren voiman ja -kansanliikkeen, jollaista kovasta työstämme huolimatta meillä ei ole. Myöskään EU-vaalien boikointi ei lisää tällaista liikettä. Boikottikehoitus ei saavuta ketään johtakseen aktiiviseen toimintaan. Väite siitä, että matala äänestysprosentti EU:n parlamenttivaaleissa olisi osoitus EU:n politiikkaa vastaan suuntautuvasta kansanliikkeestä on pelkästään kuviteltua, fiktiivistä liikettä. Mitään sellaista liikettä ei ole näkyvissä.

Alhaisessa äänestysprosentissa EU:n parlamenttivaalissa on enemminkin kyse poliittisesta passiivisuudesta ja siitä, että EU-asioita ei kriittisyydestä huolimatta tunneta. Enemminkin tulisi nähdä äänestäminen EU-vaalissa ensimmäiseksi vaiheeksi prosessissa, jossa kiinnostutaan EU-asioista ja edetään tietoiseen kielteiseen EU-asetteeseen.

Marxilaisen työväenliikkeen piirissä on ajat sitten todettu, että boikotti on erikoisen tilanteen taistelukeino, joka on käyttökelpoinen vain silloin kun sen takana on vahva joukkoliike, jolla on voimaa ohittaa suurpääoman valtakoneisto. Kompromissit pitkäaikaisen päämäärän saavuttamiseksi ovat hyväksyttäviä ja välttämättömiä kunhan pidetään mielessä nämä tärkeät pitkäaikaiset tavoitteet eli tässä tapauksessa EU-politiikan kaataminen ja ensi vaiheessa vallan ottaminen pois suurpääomalta.

Pitkä marssi on kuljettava

Kansan äänen julkaisijajärjestöt ovat esittäneet tavoitteenaan yhteisrintaman kokoamista nykyistä talouspolitiikkaa vastaan. Emme myöskään ole sulkenet pois mahdollisuutta perustaa uusi laaja työväenluokkaa edustava liike tai puolue, joka sanoutuu irti nykyisestä EU-politiikasta ja suuntautuu todelliseen muutokseen. Tällainen puolue tai liike on kaikissa olosuhteissa vallankumouksellinen, koska EU:ta ei voida vastustaa muutoin kuin esittämällä tavoitteeksi porvarillisen yhteiskunnan demokratistointia ja vallan ottamista pois ylikansalliselta pääomalta uudelleen kansan haltuun. Tämäkin on kuitenkin tie, joka pakostakin johtaa kansat sosialistiselle kehityksuralle. Jokainen meistä ymmärtää, että nykyisissä olosuhteissa se on pitkä ja vaikea marssi, mikä meillä on edessämme, mutta se tie on kuljettava.

Heikki Männikkö

Tavoitteena asukkaiden Helsinki



Taustalla näkyvä Kampin työmaa on yksi Helsingin suurimmista investoinneista. Se palvelee koko Helsingin seutua, koska sinne sijoittuu pääkaupunkiseutua ja valtakuntaa palveleva bussiterminaali. Pääkaupunkiseudun kuntien yhteistyön kehittämisen onkin yksi tärkeimpiä haasteita. Etualalla ihmiset odottavat paitsi bussia myös päätöstä länsi-metrosta.



Tämän aukeaman laatinut Pekka Tiainen on ehdokkaana syksyn kunnallisvaaleissa "Asukkaiden Helsinki"-listalla.

Makasiinit tulee suojella

Lähdemme liikkeelle VR:n makasiineilta. Viime kunnallisvaalien alla kysyttiin valtuustoehdokkailta kantaa makasiinien suojeluun. Enemmistö kantansa ilmoittaneista valtuustoon valituista oli suojelun kannalla. Silti valtuusto päätti purkaa makasiinit rippeitä lukuunottamatta. Syy tähän oli, että ne, jotka eivät olleet ilmoittaneet kantansa, asettuivat purkamisen kannalle. Tällaiset sammutetun lyhdyin toimivat pääsivät harhauttamaan äänestäjiä. On oltava tarkka, ettei äänestettä sellaisia henkilöitä, jotka eivät kerro kantansa.

Makasiinit on vielä suojeltavissa. Se vaatii vain valtuustolta uutta päätöstä. Se onnistuu, kun valitaan uusi valtuusto, joka on suojelun kannalla. Makasiinien purkaminen olisi kulttuuriskandaali ja isku kansalaisyhteiskuntaa ja kansalaisia vastaan.

Makasiinit ovat osa Suomen teollisuuden ja Helsingin vielä hävittämättömää historiaa. Paikalla olivat ennen tsaarin ratsastustallit. On vielä selvittämättä, miten niiden rakenteita ja materiaaleja on käytetty makasiinien rakentamisessa. Helsinki on päätöksillään purkanut 200 arvokkainta eli hävittänyt rakennuksia kymmenen kertaa enemmän kuin niitä tuhoutui talven 1944 pommituksissa, jolloin tuhoutui 20 rakennusta enimmäkseen puutaloja.

Taistelu makasiinien puolesta on taistelua Helsingin kulttuurihistorian hävittämistä vastaan. Kansalaiset

ovat ottaneet makasiinit omakseen. Kirpputorit, kansalaistapahtumat osoittavat, että makasiinit ovat osa meidän Helsinkiä eikä meidän Helsinkiä saa hävittää.

Vastapäätä on eduskuntatalo, vaalidemokratian työssijä. Makasiinien kansalaistoiminta edustaa suoraa kansalaistoimintaa, jota ilman vaalidemokratiakaan ei toimi. Siksi makasiinit edustavat kansalaisyhteiskuntaa. Ne jotka eivät halua, että kansalaiset ovat mukana vaikuttamassa asioihin, haluavat hävittää makasiinit. Makasiinien hävittämistä perustellaan niiden huonolla kunnoilla, joka on kuitenkin seurausta siitä, että niitä ei ole haluttu kunnostaa, vaikka voitaisiinkin.

Haastamme kaikki ideointiin makasiinirympäristön kehittämisestä lähtökohdaksi suojelu. Eräs mielenkiintoinen ehdotus on, että katetaan makasiinien välinen alue katoksella ja toteutetaan siihen laaja näyttely- ja yleisötila. Se voitaisiin kehittää konserttitilaksi korvaamaan erillisen musiikkitalon rakentaminen. Makasiinien tilat olisivat kansalais- ja tapahtumakäytössä. Makasiinien edustalle voitaisiin perustaa ateenalainen tori, jossa on puhujalava, jossa kuka tahansa voi kertoa mielipiteensä koska tahansa päiväsaikaan. Kansalaiset voisivat järjestää siinä kansalaiskeskusteluja tärkeiksi kokemistaan asioista.

Gynderisopimuksista asukkaiden ehdoilla tapahtuvaan kehittämiseen

Yksi grynderisopimuksin rakennettu lähiö on Myllypuro. Kävi vain niin, että taloja rakennettiin Alakivien ympäristössä entisen kaatopaikan päälle. Talot puretaan ja

osa on purettu jo. Asukkaat joutuivat pitkään taistelemaan oikeudestaan saada vastaavat asunot tilalle. Alihintaiset korvaukset eivät oleis tätä mahdollistaneet. Osa asukkaista antoi periksi ja hävisi. Viimeiset sissit veivät taistelun loppuun asti ja saivat oikeudenmukaisemmat korvaukset, vaikka menettivät hekin.

Toisenlainen esimerkki grynderien rakentamasta lähiöstä on hyväksi mainostettu Pukinmäki, josta vuokratulojen kohdalla paljastui huono elementtisauma. Talojen kaikki pintamateriaalit jouduttiin ottamaan alas, saumatukset tekemään uudelleen, samoin päällystykset. Todella kallitit remontit tulevat asukkaiden maksettaviksi.

Grynderien halu rakentaa kaikki paikat pakottaa asukkaat olemaan jatkuvasti varpaillaan viheralueiden puolustamiseksi. Yksi esimerkki on Kivinkka, jonka kaavoituslautakunta merkitsi selvitysalueeksi. Kivinkka on kuitenkin 1950-luvun alussa lahjoitettu kaupungin työväestön virkistyskäyttöön. Rakentaminen on vastoin lahjoituksen ehtoja.

Samoin Vartiosaari Laajasalon itäpuolella Marjanien rannasta meren suuntaan on merkitty selvitysalueeksi. Se tulee ehdottomasti suojella. On tärkeä taistella viheralueiden puolesta. Keskeinen viheralue on keskuspuisto, jota sieltä lähtien pyritään jatkuvasti nakertamaan. On saatava takeet siitä, että keskuspuistoa ei enää yhtään nakerrata.

Rantoja tulee saada kaikkien virkistyskäyttöön. Veneilymahdollisuuksia tulee kehittää niin, että kaikilla kiinnostuneilla on siihen mahdollisuus, ettei se muutu entistä enemmän varakkaiden yksinoikeudeksi.



VR:n Makasiinit ovat osa Suomen teollisuuden ja Helsingin vielä hävittämättömää historiaa. Makasiinit on vielä suojeltavissa. Se vaatii vain valtuustolta uutta päätöstä.

Telakan työpaikat tulee turvata - jo riittää työttömyys

Hietalahden telakan väki on ollut pakkolomalla. Kaupungin tulee käynnistää selvitykset yhdessä valtiovallan kanssa telakkateollisuuden tulevaisuudesta työpaikkojen turvaamiseksi. Ilkka Suominen ollessa kauppa- ja teollisuusministerinä hän hyväksyi Wärtsilän telakan ajamisen tarpeettomasti konkurssiin. Se oli täysin tarpeetonta ja johti telakan ja laivanrakennusosaston ajautumiseen Kvärnerin haltuun. Se oli esisoihtoa sille, että suurin osa Suomen yritystoimintaa on annettu ulkomaisiin käsiin. Virheitä on vaikea korjata, mutta valtiovallan ja kaupungin yhteisin toimin työpaikkojen tulevaisuus on turvattava. Suomi on saatava ahdingosta nousemaan. Työttömyyden voittaminen tulee ottaa niin vakavasti, että Helsinkiin saadaan täystyöllisyys.

Rahamaailman sopimukset

Kuka rakentaa telakkaa vastapäätä olevan Jätkäsaaren. YIT sai rakentaa Kuloaaren sillan Helsingin puoleisessa päässä olevan Kalasataman ja Pasilan konepajan ympäristön alueen. Samaa kokonaisuuteen liittyy myös Sompasaaren rakentaminen. Ei ole vaikea arvata, että joku muu grynderi pääsee käsiksi Jätkäsaareen. Pääkaupungin sairaus ovat aina olleet grynderisopimukset. Rakennusalueet ja rakennusalueet on jaettu grynderien ja niiden takana olevien rahoittajapankkien kesken. Poliittisilla päättäjryhmillä ovat olleet sidonnaisuutensa gryndereihin ja pankkeihin ja ne ovat päätöksenteossa ja salaisissa neuvotteluissa edustaneet omia taustaryhmiään. Samanlaisella sülle mulle -periaatteella on pantu pystyyn myös Helsingin, Vantaan ja Espoon lähiötä. Eri grynderieillä on ollut rakennusoikeus eri lähiöihin. Rakennusneliöt on jaettu grynderien välillä poliittisin sopimuksin.

Kampin ja Töölönlahden kaava-alueella Finlines-varustamo sai tilat pääkonttorilleen. Tällä saatiin vientiyrityksiä edustava varustamo luopumaan Porkkalan satamasta Vuosaaren sataman hyväksi. Asiaan liittyy vain ongelma. Finlinesin pääkonttori tuli Helsingin kaupungin rakennus- ja kaupunkisuojelun päälle. Nimitään valtio ja Helsinki olivat jakaneet rakennus- ja kaupunkisuojelun keskenään ja jos kaupunki kaavoittaa itselleen enemmän, sille jää hyvitysvelvollisuus valtiolle. Pääkonttorin osalta kaupungille tuli näin hyvitysvelvollisuus samoin kuin lupakkeista lisärakennus- ja kaupunkisuojelusta Sanoma Oy:lle. Kaupungille tuli korvausvelvollisuus rahana tai rakennus- ja kaupunkisuojeluna. Näyttää siltä, että se korvataan rakennus- ja kaupunkisuojelulla valtiolle Keski-Pasilasta. Kaikkea meille ei ole kerrottu, mutta näin kuntalaisten selän takana suuri raha ja poliittiset tahot tekevät sopimuksiaan.

Yksi seuraus niistä on suunnitelma makasiinien hävittämisestä, koska se ei mahdu alueelle. Tällaiset asiat ja mitä on sovittu ja keskusteltu, tulee sopia avoimesti kuntalaisille ja kuntalaisten tulee voida ottaa kantaa näihin keskeisiin kysymyksiin.

Musiikkitalolle vaihtoehtoja

Makasiinien alue on musiikkitalolle huono. Mannerheimintien liikenteen aiheuttama maan värinä ovat haittana salissa esitettävälle konserttimusiikille. Haitta on suurin juuri tässä. Miksi ylimalkaan pitää ahtaa kaikki mahdollinen yhteen paikkaan. Olisi tutkittavat vaihtoehdot, kuten ajatus varata musiikkitalolle tilat Pasilan konepajan rakennuksiin Sörkkään tai sitten Arabian rannan suunnalle sopivaan paikkaan. Eliitti väittää, että nämä paikat ovat kaukana. Miten niin kaukana? Vanhankaupungin lähellä on Helsingin syntypaikka ja siellä vaalitaan Helsingin historiaa. Tämän historiallisen sydämen ympärille voidaan hyvin kehittää kaupungin kulttuurin sydän ja keskus. Ei missään suuremmissa kaupungissa kaupallisen, kulttuurisen ja hallintoon liittyvän keskuksen tarvitse olla samassa paikassa. Taideteollisen korkeakoulun tiloja on valmiiksi Arabian rannassa ja tämä suunta tulee entistä keskeisemmäksi Arabian rannan rakentamisen, Viikin kehittämisen ja Sörkän-Sompasaaren-Kalassataman seudun rakentamisen seurauksena. Se osa musiikkiväkeä, joka on ajanut musiikkitaloa makasiinien paikalle, on tehnyt virheen asettaessaan musiikin ja kaupungin kulttuurihistorian suojelun vastakkain. Tämä virhe tulisi korjata.

Alas asumiskustannukset

Vuokrat ovat nousseet roimasti. Korkeiden vuokrien välttämiseksi ostetaan asuntoja. Asuntojen hinnat ovat nousseet kaksinkertaisiksi EU-kaudella. On väärin, että asunon tarvitsijat joutuvat maksamaan tällaisia hintoja. Asumiskustannukset tulee saada kuriin kaupungin ja valtiovallan tehotimin. On turvattava riittävä asuntotarjonta, että kohtuuhintainen asunto voidaan turvata kaikille.

Työväenliike Helsingissä

Työväenliike Helsingissä ja Helsingin seudulla on ollut monella tavalla ratkaisevassa osassa Suomen historian käänneissä. Ja työväen työllä on pääkaupunkia ja Suomea rakennettu. Mutta enää ei ole työväenliikettä, vaan se on Paasitorni. Eie lo työväen säästöpankkia. Ei ole itsenäistä työväen Elantoa. Sana työväki yritetään pyyhkiä mielistämme. Tarvitaan kuitenkin työväen ja demokraattinen liike muuttamaan asioita eikä maataamme ja kaupunkiamme rakenneta ilman työtä.

Varoja vaihtoehtoon on

Bussi-, juna- ja metrolippujen hintoja tulee alentaa ja julkista liikennettä kehittää

Vuoden vaihteessa kaupunki korotti huokeasti joukkoliikenteen lipun hintoja. Se ei ollut ensimmäinen kerta. Joukkoliikenteen lipun hinnat ovat nousseet EU-kaudella 45 % ja vuodesta 1990 75 %. Toimiva edullinen joukkoliikenne on ydinkysymyksiä, että kaikki voivat kätevästi liikkua ja liikenteen saastumis-, ruuhkautumis- ja parkkipaikkaongelmat ja liikenneonnettomuudet voidaan pitää hallinnassa. Lipunhintojen korotuslinja lyö räikeästi korvalle kaikkia näitä periaatteita.

Lipunhintojen korotuslinja on osa Helsingin vääristynyttä budjetti-politiikkaa. Vuoden 2004 budjetissa palveluihin kohdistuvat menoleikkaukset, terveydenhoitomenojen tietoinen alibudjetointi ja joukkoliikenteen lipunhintojen korotukset tekivät yhteensä 100 miljoonaa euroa. Budjettia tehtäessä alibudjetoimia ei tunnustettu, mutta jo keväällä kerrottiin, että budjetoituiden rahat eivät terveydenhuololle riitä. Vastaavaa leikkauslinjaa on jatkettu useita vuosia peräkkäin.

Länsimetrosta viivyttelemättä rakentamispäätös. Myös itämetron jatke alulle

Länsimetron rakentamista on jarrutettu yli 15 vuotta. Länsimetro helpottaisi Helsingin ruuhkia ja parantaisi espoolaisten ja mm. Otaniemessä työssä ja opiskelussa käyvien joukkoliikenneyhteyksiä. Päätökset tulee tehdä viivyttelemättä. Itäsuunnan ruuhkat poistuivat kun metro rakennettiin. Se kulkee tuhemmin vuorovälein kuin junat. Metro toimii, kun on riittävän tiheä syöttöliikenne. Helsingin metroa aikoinaan vastustettiin ja sen mainetta pilasivat lahjusjupakat. Nyt ei voi kuvitella, miten oltaisiin tultu toimeen ilman metroa!!!

Itämetron jatkoon suunnittelu Itä-Vantaalle tulee aloittaa.

Kaupungin historia näkyviin

Siirrymme seuraavaksi Töölönlahden ja pääradan itäpuolelle, jossa nököttää komea puutalo. Talo oli 1918 punaisten esikuntana. Tämä historia tulisi kertoa näissä tiloissa. Siitä oli hyvä näkyä Töölönlahden toiselle puolelle nykyisen Mannerheimintien suuntaan. Sieltä nähtiin, kun saksalaiset joukot etenivät Arkadianmäelle, pystyttivät sinne

tykistönsä ja pommitivat hajalle nykyisen linja-autoaseman paikalla olleen Turun kasarmin. Sieltä nähtiin, kun punaiset vetäytyivät kohden Hakaniemen siltaa ja tiedettiin, että samaan aikaan Saksan laivasto nousi maihin Katajanokalle. Helsingin museointia tulee resursoida niin, ettei ole kyse vain yksistä näyttelytiloista, vaan että kaupungilla liikkeessämme voimme tutustua kaupungin historiaan opastein, kuppiloissa olevin valokuvoin jne. Tulevaisuutta ei voi rakentaa häviämällä historia, vaan tuomalla se silmiemme eteen niin, että voimme rakentaa sille, mikä on hyvää ja välttää sitä, missä on tehty väärin ja virheitä.

Varoja Helsingillä on

On väitetty, että kaupungin liikelaitoksilta ei voitaisi ottaa nykyistä enempää kaupungin budjettiin. Esimerkiksi Helsingin Sanomien pääkirjoitustoimittaja Keijo Himanen kirjoittaa (29.10.2003), että "kaupunki mielellään tulouttaisi liikelaitosten voitoista itselleen nykyistä enemmän. Sitä se ei uskalla tehdä, koska pelkää rikkovansa kilpailusääntöä vastaan". Kuitenkin Kilpailuneuvosto toteaa, että "liikelaitoksen ja kaupungin taloudellinen ja hallinnollinen yhdysside on varsin kiinteä. Toisin kuin yksityisten liikeyritysten kohdalla verotukselliset ja yhtiöoikeudelliset näkökohdat eivät rajoita varojen siirtoa liikelaitoksilta kaupungille tai kaupungilta liikelaitoksille".

Miksi liikelaitosten tuloja ei haluta käyttää enempää? Ilmeinen syy on, että suunnitellaan liikelaitosten myymistä, yksityistämistä eikä se olisi mahdollista, jos tulosta jaettaisiin kaupunkilaisten hyväksi. Myynnistä saa rahaa, mutta se kuluu. Liikelaitosten pitäminen kaupungilla turvaa pysyvän tulovirran ja siinä yksityistäminen olisi lyhytnäköistä ja tyhmää. On kuin pissaisi pakkasella lahkeeseen, että se lämmittäisi.

Esteitä siirtoihin ei siis ole. Väitetään myös, että "lainarahalla ei voida kaupungin taloutta tätä kauempaa hoitaa", kuten Siitonen budjettipuheessaan 29.10.2003. Kuitenkin kaupungilla oli sijoitusluonteisia saatavia tilinpäätöksessään v. 2002 yhteensä 1180 milj. euroa eli yli seitsemän miljardia markkaa. Kaupungilla on vähemmän velkaa kuin nämä saatavat eli näillä rahoilla kaupunki voisi maksaa itsensä velattomaksi ja vieläkin jäisi varoja. Ja kiinteää omaisuutta, maata ja kiinteistöjä kaupungilla on valtaisan määrät. Kaupunki ei ole velkainen ja köyhä, vaan erittäin vauras.

Ei tietenkään voida elää säästövaroilla loputtomiin. Mutta nyt on tilanne, että vuosina 2002-2003 on

tilapäisesti ollut rahan tarvetta, mutta tulot ylittävät kaupungin omissakin ennusteissa menot tästä eteenpäin vieläpä roimasti. On ollut täysi syy käyttää tässä tilanteessa myös säästöjä, ettei tarpeettomia leikkauksia tarvitse tehdä.

Kaupprehallin ylimitoitut vuokrankorotukset tulee perua

Kaupprehallin huikeat vuokrankorotukset ovat yksi esimerkki siitä, miten virheitä maksetaan tavallisilla ihmisillä, tässä tapauksessa yrittäjillä. Oli aika jolloin kaupprehallia aiottiin jopa purkaa, mutta kansanliike sai sen estettyä. Elävän kaupprehallin ja puhtaan ruoan puolesta on helpompi toimia, kun vuokrat ovat kohtuulliset. Hakaniemen torin seudun kehittämiseen tulee kuunnella asukkaita ja torikauppiaita. Sama koskee kauppatoria ja pikkutoreja.

Nuorten Helsinki

Nuoret tarvitsevat tiloja joissa voi kokoontua, tavata toisia nuoria, harrastaa musiikkia kerrostalossa rauhan häiriintymättä. Kirjastoista voidaan kehittää tietokeskuksia nuorille ja vanhemmille niin, että siellä on lainauksen ohella hyvät tietoliikenneyhteydet ympäri maailmaa, tapahtumia, näyttelyitä jne. Tiedekeskus voidaan verkottaa kirjastojen ja koulujen kanssa. Vähiellen opimme ajattelemaan itseämme ei pelkästään helsinkiläisinä tai vantaalaisina vaan helsinkivantaalaisina, joiden juuret ovat Stadissa tai Vantaalla tai Savossa tai Pohjois-Suomessa tai Pohjanmaalla.

Soldaarin Helsinki

Helsinkiläiseen kulttuuriin ei kuulu päähän potkiminen ja heikomman lenkin sylkeminen, vaan solidaarisuus, jossa heikompaa lenkkiä tuetaan ja näin vahvistetaan koko ketjua ja koko yhteisyyttä.

Politiittiset rajat

Tarvitaan hyviä luottamushenkilöitä, jotka pystyvät ajamaan asukkaiden ja työkansan etuja yli poliittisten raja-aitojen.

Prempi valtuusto huonon tilalle

Valtuustoon tarvitaan gryndereiden ja pankkien asiamiesten sijasta viisaita asukkaiden etuja puolustavia päättäjiä.

Roihuvuori on Helsingin 1950- ja 1960-luvuilla rakennettuja lähiöitä. Roihuvuorella ei ole postia eikä mahdollisuutta ennakoitua postista postissa. Samanlainen on tilanne useissa muissa lähiöissä ja asuma-alueilla, kuten Jakomäessä ja Maunulassa. Tällaisten asuma-alueiden yhdistävä tekijä on, että asukkaat ovat helsinkiläistä työkansaa, nuoria ja tavallisia eläkeläisiä. Äänestäminen on vaikeutunut. Monilla alueilla, joissa äänestäminen on vaikeutunut, on tavallista enemmän työttömyyttä ja pienituloisia. Äänestysprosentit ovat muutoinkin alhaisia ja vaikeutunut äänestäminen alentaa niitä vielä lisää. Kun ei aktiivisesti äänestetä, seurauksena on, että valtuustossa on vähän työkansaa ja pienituloisia edustavia, jos juuri lainkaan.

Muutoksen avain on, että valtuustotasolla ja muihin luottamustehtäviin saadaan kuntalaisten etujen puolustajia.

Kuntien yhdistymisen edellytys: lähidemokratian toteutus

Helsinki on Pohjolan valkea kaupunki, mutta se on myös Vantaan tytär. Helsinki-Vantaan muodostaa kahden kaupungin kokonaisuuden. Helsinki-Vantaan muodostaminen yhdeksi kaupungiksi edellyttää kuitenkin toimivaa lähidemokratiaa. Tarvitaan kaupungiosavaltuustot keskeisille alueille ja niille todellista päätösvaltaa, jolloin Helsinki-Vantaan valtuusto päättäisi koko kaupungin asioista. Kaupunginosavaltuustoja voisi olla esimerkiksi Itä-Helsingin ja Länsimäen kattava, yksi läntisillä alueilla, yksi Etelä-Helsinkiä varten, yksi Kallion seudulta Arabian rantaan, yksi Malmin seudulla, yksi keskuksenaan Tikkurilla kattaen myös pohjoista Helsinkiä, yksi keskuksenaan Myyrmäki kattaen nykyisen Länsi-Vantaan ja osan luoteista Helsinkiä ja yksi Koivukylä-Korsorin aluetta varten. Asuma-alueittain olisi vuoden tai kahden välein asukaskokouksia, joissa listattaisiin asiat kaupunginosavaltuustojen tai koko kaupunkia kattavan valtuuston käsittelyyn.

Tällaiset vaihtoehdot lähidemokratian kehittämiseksi olisi selvitettävä ja tuotava asukaskeskusteluun niin, että löytyvät toimivat asukkaiden hyväksymät muodot. Ilman lähidemokratian kehittämistä on vaarana, että kaupunkien yhdistäminen johtaa vain entistä suurempaan byrokraatiaan ja epädemokraattiseen vallankäyttöön. Yhdistyneeseen Helsinki-Vantaaseen voisi myös Espoo liittyä halutessaan myöhemmin.

Kuntalaisten palvelut tulee turvata

Tulilinjalla ovat olleet vanhuspalvelut, joita on pyritty siirtämään kunnalta yksityisille ja niin sanotulle kolmannelle sektorille. Tällaisen hankkeen kaatoivat vanukset Kinaporissa, Kampissa ja muualla. Terveydenhuollon jonot ovat olleet tuttuja kaikille vuosikausia.

On esitetty jopa Malmin terveystieteiden lopettamista osana keskittämistä. HUS:n suuri virhe on ollut ajaa alas terveydenhuollon alueellisuus. Yleisterveyspalvelut tulee uudelleen alueellistaa ja erikoishoito toteuttaa keskittyneesti kattaen isommat alueet.

Helsinki ei ole köyhä. Menkäämme Salmisaareen. Siellä on rakennettu kivihillelle maanalaisten varasto usealla kymmenellä miljoonalla eurolla. Onko oikein, että varoja käytetään tällaiseen hankkeeseen samaan aikaan, kun kirjastoja ja nuorisotiloja suljetaan, kouluissa supistetaan, terveyspalveluita heikennetään ja muussa ympäristön siisteydessä tingitään? Jos rahasta on niukkuutta, eikä tärkeimmät asiat pitäisi hoitaa ensin. Kulliseihin käytetään rahaa, mutta kullisien takana on työttömyys, leipäjonot, terveyspalveluiden jonot ja monet sosiaaliset ongelmat.

Entä muut kaupungin liikelaitokset? Oliko järkevä käyttää satalaialaitoksen varoja Vuosaaren suursatamaan, vaikka meillä on olemassa olevat satamat. Sanotaan, että näin vapautuu rakennusmaata. Kaupunki siis vapauttaa rakennusmaata omalla kustannuksellaan ja Vuosaarta ja Sompasaarta rakentavat grynderit ottavat rakentamisesta voitot. Samoilla rahoilla olisi poistettu Helsingin asuntopula kokonaan.

Vuosaaren satama nyt rakennetaan ja ne ratkaisut on tehty ja maksamme satamaa kauan ja kallisti. Vähintä siis on, että gryndereiden voittoja ohjataan asukkaiden hyväksi niin, että vastineeksi rakennusoikeudesta on toteutettava kaupungin tarvitsemia palveluita ja luovutettava kaupungille tiloja palveluita varten.

Valtiovalan leikkaukset

Kuntien valtionrahoitusta ja saamia yhtyöverotuujoja on leikattu raskaalla kädellä. Se on keskeinen syy kuntien ahdistukseen. Väite, että muut kunnat olisivat vieneet Helsingiltä, on väärä. Kaikilta on leikattu ja sitten supistettua summaa kohdistettu eri kunnille aiemmasta poikkeavasti. Esimerkiksi lähön kohistu yhteisöverotuujojen siirto Helsingiltä muille oli korvausta siitä, että muualta oli valtion rahoitusta leikattu vielä Helsinkiäkin enemmän. Ja nyt yhteisöverotuujojen kunnille on leikattu eli sekään siirto ei ole päättynyt muille kunnille kuin pieneltä osaltaan vaan pääosaltaan valtiolle. Valtio puolestaan on käyttänyt varoja 1990-luvun virheiden maksamiseen. Valtion rahoituksen supistuksia kuntien peruspalveluihin tulee perua.

Helsinki rauhan kaupunki

Helsingin tulee olla rauhan ja solidaarisuuden kaupunki. Helsingin henki on maailmalla tunnettu käsite, koska Helsinki on Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökonferenssin ETYJ:n kaupunki. Tämä antaa rauhan kaupungin imagolle hyvän pohjan samoin kuin Suomen sodan jälkeinen ulkopoliittikka lähtökohana sotalaalloinen liittoutumattomuus, pysyttely suurvaltojen eturistiriitojen ulkopuolella ja hyvät naapurisuhteet lähellä oleviin maihin.

NATO:n hävittäjiä ja sotalaivoja emme saa päästää Helsinki-Vantaan lentokentälle ja valmistuvaan Vuosaaren satamaan. Ketään helsinkiläistä nuorta ei saa lähettää sotiin maamme rajojen ulkopuolelle. YK:n ja ETYJ:n hyväksymät rauhanturva tehtävät ovat oikea linja.



Pääkaupunkiseutu on yli miljoonan asukkaan yksi talousalue, jossa kuntien yhteistyö on täysin välttämätöntä. Helsingissä on huutava puute tonttimaasta. Kuva Viikistä, jossa yksi pelto on vielä jäljellä.

Kuinka USA kohtelee vankejaan?

Oheinen kirjoitus on julkaistu lehdessä Al Día 11.5.2004. Kirjoittaja **Vladimir de la Cruz de Lemos** on historian professori yliopistoissa Universidad de Costa Rica ja Universidad Nacional. Hän on historian lisensiaatin lisäksi oikeustieteen maisteri. Hän oli 2001 ehdokkaana Costa Rican presidentin vaaleissa.

USAssa yli 50 tehdasta valmistaa kidutus- ja pahoinpitelyvälineitä. Muun muassa tämän vuoksi maa ei ole allekirjoittanut kidutuksen vastaista kansainvälistä sopimusta. Kidutusvälineitä myydään eri maiden armeijoille ja sotilaallisille ryhmille. Näiden laitteiden valmistaminen on suuri liiketoimi, joka yhdistyneenä sotateollisuuteen ja maailmanlaajuiseen sotaan tuottaa suuret voitot.

USA, joka julistautuu ihmisoikeuksien oppaaksi, loukkaa niitä eniten omassa maassaan. USAssa on pidätettyjä ihmisiä oikeusjärjestelmän raja-alueilla, ilman lain turvaa ja kunnan puolustusta, vaikka ei ole lain tai tuomion mukaista näyttöä konkreettisesta rikoksesta, vankeja kunnioittamatta Geneven sopimusta tai ilman kansainvälistä oikeudenpäättöstä sotavangiksi.

Maailmalle levinneet järkyttävät kuvat Irakin vankiloista, joissa USA:n sotilaat kiduttavat sotavangejaan, ovat jälleen antaneet aiheen kysyä: Mikä maa todellisuudessa on ns. roistovaltio. USA on listalla ilmeinen ykkönen. Se ei piittaa kansainvälisistä sopimuksista kuten Geneven sopimuksesta, jota USA rikkoo paitsi Irakissa myös vankileirillään Kuuban Guantanamo. Kuka oli Irakissa antanut ohjeet kidutuksen käyttöön. Jäljet johtavat ylös armeijan johtoon, aina puolustusministeri Rumsfeldiin asti. Eikä mikään yllätys olisi, jos alkulähteeksi paljastuisi presidentti Bush, onhan hän "kunnostautunut" ennen presidenttikauttaan Texasin kuvernöörinä ollessaan sillä, että pani ennätysmäärän kuolemantuomioita täytäntöön ketään armahtamatta. Bush on tiennyt mitä tekee. Ehkäpä siksi hän myöskään ei suostunut allekirjoittamaan sopimusta kansainvälisestä rikostuomioistuimesta.



USA sanoi lähtevänsä viemään Irakiin "vapautta ja demokratiaa". Tämä ilmeisesti vastaa Bushin käsityksiä vapaudesta ja demokratioista.

USAssa kidutetaan vankeja, heihin kohdistetaan fyysistä, moraalista tai henkistä väkivaltaa, heitä sorretaan ja nöyrytetään sekä upotetaan jääveteen kuten Hitlerin aikana tehtiin. Kidutuslaitteita

kokeillaan, jotta niitä sitten voidaan myydä poliiseille, armeijoille ja sotilaallisille ryhmille.

Kuuban miehityllä alueella Guantanamo tukikohdassa olevat afganistanilaiset ja irakilaiset vangit

ovat kiinnittäneet maailman huomion ihmisoikeuksien äärimmäisen väkivaltaiseen polkemiseen, johon vangit alistetaan. Näin USA toimi Vietnamin ja toimii siellä, missä USAlla on sotavomioita: Afrikassa, Aasiassa ja Euroopassa.

USAlla on Keski- ja Etelä-Amerikassa Etelän kommandot sotatukikohdissaan esimerkiksi Panaman kanavalla, jossa sadat costarialaiset varustettiin kidutusmenetelmien käsikirjoilla. Pidätettyihin kohdistuva väkivalta ja sodomia, heidän riisumisensa öiksi alustomaksi, heidän pitämisenä kosteissa tai vetisissä tiloissa, elektrodien tai eläinten pistäminen naisten sukuelimiin ja koko ruumiiseen kohdistuva fyysinen väkivalta ovat osa opintoja.

Irakin eräs vankila osoittautui erääksi kidutuskeskukseksi, joka USAn armeijalla on miehityksessä maassa. Armeijan eliittiryhmät,

mukana englantilaiset jotka toimivat samalla tavalla Las Malvinas-saarilla (Falklandsaaret), eivät ottaneet vastuuta näistä siviilivankien kohdistuvista toimista eivätkä tiedottaneet niistä, vaan sallivat keskialkaisen inkvisition tapan.

USA haluaa perustaa Costa Rican akatemian suojellakseen neuvonantajiaan ja siksi, että lait eivät voisi pakottaa heitä siinä tapauksessa, että he tekevät rikoksia Costa Ricassa.

Miksi Abel Pacheco hallitus ei kokoa yhteen ilmiäntoija eikä tuomitse näitä kiduttajia ja ihmisoikeuksien rikkojia?

Käännös Hannu Kautto PS. Me voimme Suomen hallitukselta ja presidentiltä kysyä samaa, miksi he eivät tuomitse kiduttajia.

Mikä ihmeen Geneven sopimus?

Sveitsiläinen **Henri Dunant** (1828–1910) joutui liikematkallaan Pohjois-Italiassa Solferinon taistelun keskelle. Hän ehdotti Solferinon muisto-kirjassaan kansainvälistä järjestystä, joka auttaa haavoittuneita sodan aikana ja kansainvälistä sopimusta haavoittuneiden suojelemiseksi. Konferenssi pidettiin Genevessä 1863 ja siihen osallistui 39 edustajaa 16 valtiosta. Kokouksen tuloksena päätettiin perustaa "Kansainvälinen komitea haavoittuneiden avustamiseksi".

Komitean "Geneven sopimus maavoimien haavoittuneiden ja sairaiden aseman parantamisesta" hyväksyttiin toisessa konferenssissa 1864. Sen allekirjoitti 12 konferenssin osallistuneista 16 maasta. Merkiksi otettiin punainen risti valkoisella pohjalla, ns. Geneven risti.

Geneven yleissopimus Genevessä pidettiin 1864 uusi kokous, jossa 13 valtion edustajat allekirjoittivat ensimmäisen Geneven yleissopimuksen eli konvention (Geneva Convention). Siinä taatiin puolueettomuus ambulansseille ja sotasairaaloille, sotaa käymättömissä asema minkä tahansa kansakunnan haavoittuneita ja sairaita sotilaita auttaville sekä palvelukseen kykeneväntömiin sotavankien palauttaminen omiin maihinsa. Samalla hyväksyttiin sairaaloiden, ambulanssien ja evakuointikeskusten puolueettomuuden osoittamista varten punaisella ristillä varustettu valkoinen lippu. Sen seurauksena eri valtioissa perustettuja yhdistyksiä alettiin yleisesti nimittää Punaisen Ristin yhdistyksiksi ja vuodesta 1876 alkaen "Kansainvälistä komiteasta haavoittuneiden avustamiseksi" tuli "Punaisen Ristin kansainvälinen komitea" ICRC.

Ensimmäinen maailmansota Ensimmäisessä maailmansodassa käytettiin yli 125 000 tonnia myrkyllisiä kemikaaleja, lähinnä kaasuja tai pikemminkin nesteitä, jotka haihtuivat välittömästi ilmaan: kloriini-

Geneven sopimukset syntyivät Punaisen Ristin kansainvälisen komitean aloitteesta. Ensimmäinen sopimus sotilaiden suojelemiseksi taistelukentällä tehtiin 1864. Tätä sopimusta laajennettiin v. 1899, 1906 ja 1929. Yleissopimus vuodelta 1949 kattaa myös siviilit, sotavangit ja pakolaiset. Lisäpöytäkirjoissa 1977 otettiin mukaan myös kansainvälisten ja valtioiden sisäisten selkkausten uhrien suojele.

nia, fosgeenia ja sinappikaasua. Niistä kärsi 1,3 miljoonaa sotilasta, joista noin 100 000 kuoli tuskallisesti kouristuksiin, oksenteluun sekä ihon ja silmien palamiseen. Myrkyllisten kemikaalien käyttö aiheutti niin voimakasta suuttumusta, että valtiot ryhtyivät toimenpiteisiin sekä kemiallisten että biologisten aseiden lopulliseksi kieltämiseksi. Tuloksena oli Geneven sopimus 1925, joka kielsi kemiallisten ja bakteriologisten menetelmien käyttämisen sodan käynnissä. Se ei kieltänyt kuitenkaan ennaltaehkäisevää tutkimusta ja varustointia.

Toinen maailmansota

Japanin pudotettiin kaksi atomipommia. Niirbergissä käytiin oikeutta ja saksalaisia syytettiin muun muassa siitä, että he olivat yksipuolisesti päättäneet, ettei Geneven sopimus koske neuvostoliittolaisia sotavangeja.

Suomalaisen sotavangin kuulustelupöytäkirjasta: "Tammikuun 1944 retki... Jos vangilla on sukset, hänet otetaan mukaan, muussa tapauksessa kuulusteltava ja toloitettava". Samanlaisia mainintoja löytyy muutamista suomalaisista sotilaiden muistelmissa. Petroskoin arkistossa on paljon Karjalan rintaman erikoiskomission keräämiä asiakirjoja venäläisten sotavankien nöyryttämisestä, kidutuksista ja toloituksista.

Juutalaisväestön epäinhimillinen kohtelu toisessa maailmansodassa johti siviilien sodanaikaista kohtelua ja suojelua koskevan sopimuksen laatimiseen. Neljäs Geneven sopimus allekirjoitettiin 1949. Samassa yhtey-

dessä myös aiempien sopimusten sisältöjä tarkistettiin toisen maailmansodan tapahtumien valossa. Tästä johtuen neljännen yleissopimuksen viitataan yleensä nimellä Geneven vuoden 1949 sopimukset.

Geneven-49 yleissopimukset

1. Sopimus maavoimien haavoittuneiden ja sairaiden kohtelun parantamisesta (maasotatutkimus):
- takaa sairailla ja haavoittuneille sotilaille tasapuolisen kohtelun ja oikeuden suojaan ja hoitoon
- takaa lääkintähuololle ja henkilökunnalle puolueettomuuden ja suojelun
- määrittelee punaisen ristin ja punaisen puolueen kansainvälisiksi suojamerkeiksi, joita kantavat henkilöt, kulkuneuvot ja rakennukset eivät saa olla aseellisen toiminnan kohteina.

2. Sopimus merivoimien haavoittuneiden, sairaiden ja haaksirikkoisten kohtelun parantamisesta (merisotatutkimus):

3. Yleissopimus sotavankien kohtelusta (sotavankisopimus):
- suojaa sotavangit mielivallalta ja antaa heille oikeuden majoitukseen, ruokaan, terveydenhuoltoon ja yhteydenpitoon omaisten kanssa
- luettelee säädökset vankien vaihdosta ja kotiuttamisesta.

4. Sopimus siviilien suojelusta sodan aikana (siviiliosopimus):
- kieltää siviileihin kohdistuvaa joukkorangaistukset, pakkosiirrot ja orjatyön

- velvoittaa miehittäjän huolehtimaan väestön turvallisuudesta ja kieltää oikeus- ja yhteiskuntajärjes-

telmän muuttamisen
- suojaa siviiliväestölle suunnatun avustus- ja lääkintätoimen.

Kaksi lisäpöytäkirjaa hyväksyttiin 1977. Ne laajentavat, täydentävät ja kehittävät 1949 sopimuksia. Lähes kaikki maailman valtiot ovat ratifioineet Geneven sopimukset. Suomi ratifioi yleissopimukset 1955 ja lisäpöytäkirjat 1980.

Sopimuksen yleisperiaatteet

1. Niitä henkilöitä, jotka eivät, tai jotka eivät enää, ota osaa vihollisuksiin tulee kunnioittaa, suojella ja kohdella inhimillisesti. Heille tulee antaa asianmukaista hoitoa ilman syrjintää.

2. Vangiksi otettuja sotilaita ja muita henkilöitä, joiden liikkumista on rajoitettu, on kohdeltava inhimillisesti. Heitä tulee suojella kaikelta väkivallalta, erityisesti kidutukselta. Mikäli he joutuvat oikeuteen, heille tulee taata oikeudelliset perusteet.

3. Sodan osapuolilla ei ole oikeutta taistella keinoilla millä hyvänsä. On kiellettyä käyttää sellaisia taistelumenetelmiä tai erityisen epäinhimillisiksi aseita, jotka aiheuttavat kohtuuttomia kärsimyksiä.

4. Asevoimien tulee aina tehdä ero siviiliväestön ja siviilikohdeiden sekä sotilaskohdeiden välillä siviilien suojelemiseksi. Siviiliväestö ei myöskään saa olla sotilaallisten hyökkäysten kohteena.

Joukkotuhoukset

Geneven sopimus kieltää joukkotuhoukset, sillä ne eivät tee eroa sotilas- ja siviilihenkilöiden välillä, aiheuttavat tarpeetonta tai liiallista kärsimystä sekä laajaa, pitkäaikaista ja vakavaa vahinkoa ympäristölle. Haagin kansainvälinen tuomioistuin totei 8.7.1996 tekemässään neuvonantavassa päätöksessä, että ydinaseet ovat joukkotuhouksia, ja ydinaseet käyttöä tai sillä uhkaaminen on yleisesti ottaen vastoin aseellisia konfliktia koskevaa lakia ja erityisesti vastoin kansainvälisen humanitaarisen oikeuden periaatteita ja säännöksiä.

Pakolaiset

Geneven sopimuksen mukaan pakolainen on henkilö, jolla on perusteltu pelko tulla vainotuksi rodun, uskonnon, kansallisuuden tai poliittisen mielipiteen takia tai siksi, että kuuluu johonkin tiettyyn yhteiskuntaryhmään.

Sota ja ihmisoikeusrikkomukset ajavat miljoonat ihmiset pois kotiseudultaan. YK:n pakolaisjärjestön UNHCR arvion mukaan pakolaisia on eri puolilla maailmaa 15 miljoonaa, ja jo maan sisäisiä pakolaisia on 20–25 miljoonaa yli 40 maassa. Amnestyn Internationalin mukaan kummassakin ryhmässä noin puolet on lapsia.

Vain pienelle osalle turvapaikanhakijoista myönnetään Geneven sopimuksen mukainen pakolaisstatus, joka perustuu henkilökohtaiseen vainoon.

Kansainvälinen yhteisö on suonut lapsille erityisaseman, jonka turvin he ansaitsevat koko yhteisön turvan ja suojelun. Kuitenkin kylmän sodan päätyttyä ja sotien muuttaminen julkiseksi väkivallaksi on heikentänyt juuri lasten asemaa.

Sopimusten rikkomisia

Geneven sopimusten merkitystä joudutaan arvioimaan. Kansainvälinen Punainen Risti on ilmaissut jatkuvan huolestumisensa siitä, että humanitaarisille säännöille ei tunnuta juurikaan annettavan arvoa. Rikkomukset ovat yhä räikeämpää.

Yhdysvallat on roistovaltio ja maailman mafiaapomo, joka on useaan kertaan rikkonut Geneven sopimusta ja YK:n peruskirjan säädöksiä. Vaikuttaa siltä, että maailman poliisi USA näyttää muille valtioille esimerkkiä eri sopimusten rikkomisessa. Jenkkijohto on saattava kuriin ja järjestykseen. Tehokas keino on USAn, sen tuotteiden ja palvelujen yleinen maailmanlaajuinen boikotti, kauppa-saarto ja eristäminen sekä jenkkipatenttien jättäminen omaan arvoonsa.

Hannu Kautto

Bushin uusin hyökkäys Kuubaa kohtaan

Kuuban asiainhoitajan tilaisuudessa selveni, että USA:n jo 45 vuotta jatkunut Kuuban vastainen toiminta on saanut jälleen uuden lisän, kun presidentti Bush 6. toukokuuta julkaisi uuden hyökkäyssuunnitelmansa Kuubaa vastaan. Bush ilmoitti tavoitteekseen "nopeuttaa päivää, jolloin Kuuba olisi jälleen vapaa maa". Bushin suunnitelmat perustuvat USA:n hallinnon asettaman "Commission for Assistance to a free Cuba" valmisteluelimen raporttiin. Raportti on tietenkin myös osa Bushin presidentinvaalikampanjaa; kun asiat menevät huonosti Irakissa, Bush nostaa kepin nokkaan Kuuban varmistukseen Floridan kuubalaisen mafian taloudellisen tuen vaalikampanjalleen.

Bushin hyväksymä raportti luettelee joukon toimenpiteitä Kuuban hallinnon kaatamiseksi: kasvava tuki Kuuban vastavallankumouksellisille, Kuuban vastaisten kansainvälisten kampanjojen kiihdyttäminen, kumouksellisen ja valheinformaation levittäminen Kuubasta ja uusien taloudellisten painostuskeinojen käyttäminen Kuubaa vastaan.

Tässä muutamia esimerkkejä, mitä nämä toimenpiteet yksityiskohtaisemmin sisältävät: USA varaa 59 miljoonaa dollaria käytettäväksi Kuuban vallankumouksen tuhoamiseen. Tähän kuuluu

a) "Kuuban siviiliyhteiskunnan kehittäminen" ja tätä kautta "vapaaehtoisten" värvääminen kolmansista maista, joiden tehtävänä on auttaa USA:n hyväksi toimivia palkkasotilaita Kuubassa. Käytännössä tämä merkitsee vastavallankumouksellisten taloudellista ja logistista tukemista.

b) Toimiminen Amerikan valtioiden järjestön OAS:n puitteissa "koulutusohjelman luomiseksi" päämääränä vastavallankumouksellisten kouluttaminen USA:n ja Latinalaisen Amerikan oppilaitoksissa.

c) Ohjelmien rahoittaminen, joiden tarkoituksena on "demokratian juurruttaminen nuorisoon, naisiin ja afro-kuubalaisiin".

Kuuban Suomen asiainhoitaja M. Francisco Florentino järjesti lehdistötilaisuuden 12.5. Kuuban lähetystön edustustiloissa Helsingin Uudenmaankadulla. Valitettavasti lehdistötilaisuudesta puuttui mm. Helsingin Sanomat - ehkä juuri siitä syystä, että HS omalta osaltaan on vetämässä eteenpäin USA:n politiikan vankkureita Suomessa, eli kuten Paavo Lipponen kyselee: "Mitä vikaa on Natossa, mitä vikaa on USA:ssa?"



Fidel Castro johtamassa Havannassa 14.5.2004 järjestettyä mielenosoitusta USA:n uusia kiristystoimia vastaan. Mielenosoitukseen osallistui yli miljoona kuubalaista. Kysyä sopii, miksi myös EU on yhteisessä rintamassa USA:n kanssa painostamassa Kuubaa. Suomen hallitus tukee EU:n kantoja ja Hesarille kelpaa vain USA:n vainoharhainen informaatio Kuubasta.

Sivumennen sanoen tämä on outo piirre maalta, jonka historiaan kuuluu Ku Klux Klan ja ylipäänsä kaikenlainen syrjintä muita kansoja ja etnisiä ryhmiä kohtaan.

d) \$18 miljoonan kohdentaminen Radio Martín nimellä kulkevien radio- ja TV-lähetysten suuntaamiseksi Kuubaan. Ohjelmat ajetaan ulos C-130 Commando Solo lentokoneen avulla, joka kiertää Kuubaa lähietäisyydellä. Lähetysten nimeäminen Radio Martíksi on törkeä loukkaus kuubalaisia kohtaan, koska José Martí oli 1800-luvun lopulla hyvin ansioitunut kuubalainen vapaustaistelija ja Fidel Castron johdolla suoritetun vallankumouksen yksi pääainoittajista.

USA tiukentaa rahaliiken-

nettä USA:n ja Kuuban välillä. USA:ssa asuvien kuubalaisten raha- ja tavaralähetykset kielletään muuten kuin vain lähiomaisille. Raportti määrittelee lähiomaisiksi isovanhemmat, lastenlapset, vanhemmat, sisarukset ja puoliset, mutta jättää lähisuvun ulkopuolelle mm. tädit, sedät ja serkut.

Raha- ja tavaralähetykset sukulaisille kielletään kokonaan, jos nämä kuuluvat Kuuban hallinnon organisaatioihin tai ovat Kuuban kommunistien puolueen jäseniä. USA rajoittaa 150:stä 50 dollariin käyttövarat, mitä omaistensa luona Kuubassa vieraileva saa käyttää matkansa aikana päivässä. USA kieltää rangaistusten uhalla kaikkia ulkopuolisia välittämistä USA:ssa asuvien kuubalaisten rahoja omaisilleen Kuubassa.

USA rajoittaa myös USA:ssa elävien kuubalaisten vierailuja Kuubassa. Aikaisemmin niitä sai tehdä kerran vuodessa, uusien rajoitusten mukaan kerran kolmessa vuodessa. USA pyrkii saamaan kolmansia maita mukaan kampanjoimaan Kuuban vallankumousta vastaan sekä tukien kampanjoita kolmansissa maissa Kuubaan suuntautuvan turismin vähentämiseksi.

Yhtenä esimerkkitapauksena Bushin toiminnasta kauppasaarron tiivistämiseksi on myös Bacardi- yhtymälle annettu mahdollisuus varastaa Havana Club-

rommin brandynimi USA:n markkinoita varten. Tämä on laitonta ja se on todettu myös Maailman kauppajärjestössä WTO:ssa.

Kauppasaarrolla pitkä historia

USA:n harjoittamalla kauppasaarrolla Kuubaa vastaan on jo pian 45-vuotta kestänyt historia. Se alkoi presidentti Kennedyn julistettua Kuuban kauppasaartoon heti Sikojen lahden maihinousun epäonnistuttua v. 1961. Sen jälkeen kauppasaartoa on jatkanut jokainen Kennedyn jälkeen valituista 8 presidentistä. Bushin nyt tekemät lisäykset saartoon ovat viimeisimpiä. Saarron kuluessa on kielletty kaikenlainen tavaroiden vienti ja tuonti USA:n ja Kuuban välillä. USA on myös kielletty kansalaisiaan suurten sakkujen uhalla matkustamasta Kuubaan.

Kuuba on ainoa maa, jonne matkustaminen on USA:n laissa kielletty. USA on estänyt Kuubalta taloudellisten lainojen saannin mm. Maailman pankilta ja Amerikan Kehityspankilta.

Erityisiä kulminaatiopisteitä saarrossa on ollut v. 1992 säädetty Torricellin säädös, joka jyrkästi supisti Kuuban ja USA:n ulkopuolella majaansa pitävien USA-laisten yritysten välistä ruoka- ja lääkekauppaa Kuuban kanssa, joka oli enemmän kuin 700 miljoonaa US\$ vuosittain. Torricellin säädös myös rajoitti merenkulkua: Jos laiva oli käynyt jossakin Kuuban satamassa, se ei voinut saapua mihinkään USA:n satamaan seuraavien 180:n päivän aikana.

Helms-Burton laki hyväksyttiin USA:ssa v. 1996. Sen koodien mukaan pyritään rangaistusten uhalla estämään myös kolmansien valtioiden tekemät investoinnit Kuubaan. Tämä tapahtuu kieltämällä niiden yritysten pääsy USA:n markkinoille, jotka rikkovat Kuuban kauppasaartoa.

Kuuba reagoi välittömästi Bushin uusiin kiristystoimiin

Välittömästi Bushin uusien kiristystoimien tulua julki Kuuba ilmoitti omista vastatoimistaan Granma-lehdessä 11. toukokuuta. Lehden kannanotossa todetaan, että USA:n hallituksen brutaalit toimet, sen lisäksi että kauppasaarto on kestänyt jo 45 vuotta, on suunnattu suoraan Kuuban

vallankumouksen lannistamiseksi ja kansan välttämättömiin menoihin tarvittavien valuuttaresurssien minimoimiseksi mitä tarvitaan ruokaan, terveydenhoitoon, koulutukseen ja muihin oleellisiin asioihin.

Perustuen monivuotiseen kokemukseen, Kuuban kansan tyyneyteen ja poliittiseen kulttuuriin, vallankumous vastaa Bushin kiristykseen mm. keskeyttämällä kovan valuutan kaupankäynnin lukuun ottamatta ruokaa ja hygieniatavaroita. Kuuban hallitus takaa, että näitä tavaroita on saatavilla ilman mitään etuoikeuksia kaikille. Edelleen hallitus takaa, että kaikille kansalaisille tarjolla olevien valtion tukemien tavaroiden hinnat pysyvät entisellään. Kaikkia terveydenhoidon, koulutuksen ja kouluruokailun parantamiseen suuntautuvia ohjelmia jatketaan. Työttömyys pidetään alle 2,5% taloudellisesti aktiivista väestöstä. Kaikki korkeamman koulutuksen ohjelmat säilytetään entisellään. Kuuban peson ja avoimen peson kurssit dollariin nähden pidetään entisellään. Kaikki kuubalaisten pankkitalletukset taataan. Taloudellisten investointien suhteen noudatetaan seuraavia periaatteita: Ehdoton etusija annetaan niille sijoituksille, jotka kuoleutuvat nopeimmin ja jotka antavat suurimman ja välittömimmän voiton.

USA:n brutaalien toimenpiteiden seuraukset tulevat valitettavasti johtamaan eräiden kovalla valutalla ostettavien tuontitavaroitten hintojen nousun ja myös bensan hinnan nousun. Hintojen nousu eivät valitettavasti riitä korvaamaan ruoan äärimmäisen korkeita hintoja maailmankaupassa eivätkä etenkin öljyn lähes luoksepääsemättömiä hintoja.

Granman artikkeli korostaa, että tällä hetkellä poliittisella alueella on äärimmäisen tärkeä merkitys. Tärkein asia on hioa taktiikkaa ja tekniikkaa, kansan sodan metodeja ja periaatteita ja jatkaa vallankumouksellisen, isänmaallisen ja sosialistisen tietoisuuden kehittämistä voittamattoman kansamme keskuudessa.

Granman artikkeli toteaa, että "edessämme ovat työn ja uhrausten päivät, mutta myös sankarillisen isänmaamme kunian ja voiton päivät". Perjantaina 14.5. järjestettiin Havannan rantakadulla Maleconilla mahtava miljoonan ihmisen mielenosoitus Bushin hallinnon uusia painostustoimia vastaan.

Reijo Katajaranta



Kuuban asiainhoitaja M. Francisco Florentino

Kansanääni kuuluu muutoksen puolesta

EU:n perustuslaki uhkaa työeläkkeitä

Työeläkerahastojen sijoituksista EU:n aikana jo nyt n.7 miljardin euron tappiot.

Työeläkerahastoissa on nykyisin noin 75 miljardia euroa, eli n. 450 miljardia markkaa. Mihinkään muualle ei Suomessa ole sijoitettu yhtä paljon rahaa. Ongelman tässä synnyttää se, että eläkevakuutusyhtiöt ovat yksityisiä. Ulkomainen kilpailu ja kilpailuttaminen, jota EU ajaa, heikentää yhtiöiden konkurssivastuun. Normaalioloissa, jos EU:ssa ei oltaisi, toiset vakuutusyhtiöt turvaisivat eläkeläisten eläke-etuudet.

EU:n komissio on sitä mieltä, etteivät Suomen työeläkevakuutusyhtiöt ole erotettavissa henkivakuutusdirektiivin tarkoittamista vakuutusyhtiöistä, joten niitä ei pidä suojata EU:n sisämarkkinoilta tulevalta kilpailulta ja kilpailuttamiselta. Tämä siitään huolimatta, että Suomi neuvotteli EY-liittymissopimuksessa ehdon, jonka mukaan vakuutuspalvelujen vapaa tarjonta ei ulotu lakiasiaiseen työeläkejärjestelmään. Neuvottelessa EU:n uudesta perustuslaista ei komissio ole ollut valmis antamaan Suomelle poikkeusta henkivakuutusdirektiivistä. Täten EU:n perustuslaki vaarantaa Suomen työeläkejärjestelmän.

Kysymys kuuluukin: Miksi valtedhdistö vaikeaa tästäkin asiasta. Eikä tässäkään vielä kylliksi. Miksi miljardeja euroja on jo mennyt taivaan tuuliin. Vuonna 2001 katosi ulkomaisten pörssikurssien laskussa lähes 2 miljardia Euroa. Kotimaisen pörssi-

kurssin laskussa katosi lisäksi n. 1 miljardia Euroa. Vuonna 2002 eläkerahastojen osakkeiden arvosta katosi lisäksi yli 4 miljardia Euroa. Eli siis Työeläkelaitosten osakesijoitusten yhteenlaskettu arvo aleni parissa vuodessa 7 miljardia Euroa eli siis yli 40 miljardia vanhaa markkaa. Työeläkerahastoistamme 60%, eli n. 70 miljardista n. 45 miljardia euroa on sijoitettu ulkomaille hyödyttämään muiden maiden elinkeinoelämän toimintaa. Kun osakkeiden osuus työeläkerahastojen sijoituksista on tänään neljännes, eli n. 18 miljardia euroa, joista kaksi kolmasosaa on ostettu ulkomailta, pääosin USA:sta ja muista ei-euro maista. Euron kallistuksessa niiden arvo alenee. Työeläkeyhtiöt ostivat ulkomaisten pörssi-yhtiöiden osakkeita aikana, jolloin pörssikurssit olivat taivaassa ja dollarin arvo- euron silloisen devalvoitumisen seurauksena - ylikorkeana arvoltaan. Osakesijoitukset johtivat työeläkelaitosten saldon tappiolliseksi sekä v. 2001, että v. 2002 edellä mainituista syistä johtuen.

Suomessa puhutaan mielusti aina Neuvostoliiton ja liittoutuneitten valvontakomission meille maksuunpanemista sotakorvauksista. Nykyrahassa 3-4 miljardia Euroa. Samoin on muistissamme ns. kasinotalouden pankkikriisi, joka suomalaisille veronmaksajille maksoi noin 50 miljardia Markkaa, eli n. 8,4 miljardia Euroa nykyarvoksi muutettuna. Sonera sijoituksissa hassattiin osta-

malla Saksasta ns. 3:n sukupolven verkkolupia, eli käytännössä pelkkää ilmaa yhtä tolkkuttomasti. Nyt ovat työeläkelaitokset menettäneet ns. markkinavoimien vapaassa temmellyksessä sijoitustensa arvosta lähes kaksikertaisen sotakorvausten määrän verran. Eli noin 40 miljardia markkaa. Valuuttakurssikehtyksen tappiolinja kääntyi nousuun kun euro 2003 vahvistui dollariin ja muihin valuuttoihin nähden vahvistui.

Työeläkelaitosten pörssi-sijoitukset ovat olleet näin meneteltynä kuin hölmöläisten kaupankäyntiä. On ostettu kalliilla sellaista mikä on nyt halpaa. Tyypillistä on, ettei Suomessa kukaan tunnu ottavan vastuuta näistä katastrofaalisista ratkaisuista. Olisi syytä vaatia niitä poliittisia ym. päättäjiä, puolueita ja henkilöitä vastuuseen näistä teoista. Selitykset tappiokehityksen katkeamisesta Euron vahvistuessa eivät riitä. Samalla lailla eläkerahastoherrat on saatettava teoistaan vastuuseen. Edessähän on vielä se kehitys, jonka EU:n perustuslaki ja komissio ovat linjanneet ja joka on edessä oleva uhka koko työeläkejärjestelmälle Suomessa. Jo pelkästään nämä syyt ovat riittäviä koko EU:n ja sen perustuslakisuunnitelmien kaatumiseen.

Juho Haavisto

*Lähde: Uusi Vasemisto
nro 1/2004*

Hidas järjenjuoksu

Muistatte varmaan kuinka ZZZZZZskovicz ja muut porvarit ovat naukuneet stalinismista ja vaatineet entisiltä kommunisteilta stalinismien tuomitsemista? Hie-man jälkijättöistä puhetta. Sitäpaitsi en tiedä yhtään henkilöä, joka olisi ylistänyt Stalinin vainoimia. Sen sijaan ihmettelen, miksi Kokoomus ei tuomitse G. W. Bushin aloittamia vainoja Irakissa ja muualla - vaan jauhaa yli viisikymmentä vuotta sitten tapahtuneista asioista. Selitykseksi käy vain hidas järjenjuoksu tai Usan perseennuoleminen. Jälkimmäinen kertoo samalla moraalista rappiosta - siitä samasta mitä benit näkevät Stalinin (vainojen) puolustelijoissa. (Siis niissä puolustelijoissa, joita ei ole edes olemassa!)

Ihmiset muistavat, että kommunismin nimissä on tehty kauheita asioita. G. W. Bush käy sotaa demokratian nimeen. No, tuovatko usalaiset Irakiin demokratian? Ehei, kauheita asioita tehdään demokratian nimeen. Kidutusta ja seksuaalista hyväksikäyttöä, raiskauksia, murhia, verta ja raunioita Usa on tuonut ja tuo Irakiin. Normaalkäytäntö Guantanamossa (Usan keskitysleiri Kuuban rannikolla) on ollut valvottaa vankeja, laittaa kylmään ja kuumaan, huudattaa kovaäänisesti musiikkia - eli tehdä hulluksi. Nämä toimet kuuluvat

Usan armeijan koulutukseen. Onhan tämä tiedetty jo aiemminkin, mutta vaiettu ja painettu villaisella. Mutta annas olla, jos usalainen saisi saman käsittelyn! Silloin huudettaisiin vihollisen julmuudesta ja puhuttaisiin Pahan akselista. Nyt se sitten tiedetään: Usakin kuuluu Pahan akseliin.

Neukkulaa haukuttiin siitä, kun sinne autolla mennessä piti kertoa ajoreitti ja määränpäät. Sitä pidettiin nolona ja porvarit saivat syyn irviä Neukkulaa. Nyt ei ole Neukkulaa eikä Venäjällä tarvitse kertoa minne on menossa.

Nyt demokratian ja vapauden valtakunnassa pitää kertoa matkasuunnitelmat, hotellit ja shekki-tilinumerot! Tämä kaksinaamainen Paskala kohtelee sinne matkustavia, siis sitä yrittäviä, kuin rikollisia. Ihmeteltävää onkin, etteivät benit nyt irvistele "Suurta Länttä" vainoharhaisuudesta ja stasinkaltaisesta urkinnasta. Aihetta kyllä olisi.

EU:n suunnittelemassa "puolustusulottuvuudessa" on mainittu, että se voisi toimia rajojensa ulkopuolella. Jo tämä kertoo, ettei ole kysymys puolustusliitosta. Ne, jotka puhuvat rauhanturvaamisesta, kaiketi unohtavat, tarkoituksellisesti, että YK on tällä hetkelläkin turvaamassa rauhaa monessa valtiossa. Rauhahan pakottaminen taas, mitä nyt Suomen sotahallit haluavat, on sitä

natojohtoisissa operaatioissa, että kun Usa ehdottaa jotain, muut nyökkäytävät päätänsä. Ei kiitos!

Suomen eduskunta päätti, ettei se uskalla antaa kansan äänestä tulevasta EU:n perustuslaista: Kansa saattaa äänestää väärin. Perkele! Eduskunta äänesti väärin! Uskon, että eduskunta ei ilman kansan neuvoa-antavaa äänestystä pysty päättämään näin yksinkertaisesti asiasta. Monet Euroopan maat katsovat jo nyt Suomea kuin kummajaista-siellä kun katsotaan kansanäänestyksen kuuluvan demokratiaan. Kannatan Sveitsin kaltaista systeemiä, missä kansanäänestykset ovat lähes jokapäiväinen asia. Se on sellainen tapa, jossa kansalaisilla on mahdollisuus vaikuttaa suoraan asioihin - eikä niin että kaikki tulisi "ylhäältä annettuna" poliittisten lehmänkauppojen tuloksena kuten Suomen kaltaisessa epädemokratiassa.

Haluan itse päättää hyväksynkö vai hylkäänkö EU:n perustuslain. Minähän sen seurauksetkin tunnen nahoissani! Sitäpaitsi en ole antanut yhdellekään nykyiselle kansanedustajalle valtakirjaa, joten he eivät ole minun edustajiani.

**Hannu Alm
Helsinki**

Sotasensuuri

Sanotaan, että sodan ensimmäinen uhri on totuus. No ei niin pientä pilaa, ettei olisi totta toinen puoli. Olemme saaneet nähdä televisiosta, minkälaisia vehkeilyjä monet suomalaiset korkeat upseerit ovat vuosikymmeniä tehneet pitäessään omin luvin yhteyksiä sekä Saksan että USA:n armeijoihin. Se varmaan selittää niitä valkoisia läiskii historiassa.

Onko kaukaa haettava, että jotkut aktivistit katsoivat "maan parhaaksi" jysäyttää naapurin puolelle 7 kranaattia Mainilassa. Joka tapauksessa tri Mauri Ryömä kirjassaan "Mikä johti Suomen niin sanottuun talvisotaan" kertoo, että Mainilan laukaukset olivat valitettava erehdys Suomen puolelta.

Talvisodan valmistelut alkoivat kiitetyä 1937, kun Saksan yleisesikunnan päällikkö kenraali Halder tarkasti Perkjärvellä tykistön leirin. Samana vuonna neuvostoversti Jartsev yritti jututtaa Cajanderia ja Tanneria. Heillä ei tietävästi ollut kuulolaitetta niin kuin presidentti Halosella sanotaan olevan. Toisin sanoen eversti puhui seinille. Samana vuonna oli myös Sen Fraciskon kokous, jossa Saksan itälaajentumisesta sovittin Hitler Jugendin päällikkön Baldur von Schirakin, jalkavän-

kenraali Kurt Tippleskirchin, senaattori Vanderbildin, Henry Ford seniorin ja lehdistömaan-naatin Randolph Hearstin välillä.

Vuonna 1938 sai Ohranan päällikkö kenraali Anthoni Gestapon pikakoulutuksen. Sitten alkoikin olla toiminnan aika. Elokuussa 1939 vangittiin yli 2000 sodan vastustajaa ja syyskuussa mobilisoiin 6 eteläistä sotilasläämiä ns. kertausharjoituksiin. Sodan alkamispäivä aiheutti jännitystä ja järjestelyjä.

Marraskuun ensimmäinen päivä astui sitten virallisesti voimaan sotasensuuri. Kolme päivää ennen talvisodan virallista alkua suomalaiset natsit Kanadassa ilmoittivat sodan alkaneen ja alkoivat kerätä avustuksia sota-kiikhoilijoille. Marraskuun viimeisenä päivänä, sitten kun aktivistit olivat jysäyttäneet Mainilassa paukut, Molotov ilmoitti, että verenvuodatuksesta ei selvitä ilman sotaa. Tämä sotasensuurilaki kantaa nimeä Lex Söderhjelm. En ole yksityiskohtaisesti tutustunut sensuurimääräyksiin, vaan katson, että kaikki viralliset tiedot talvisodasta ovat sensuroituja ja ovat yksi osa valkoista valhetta, jota meille on aina syötetty.

Wäinö Pietikäinen

Kohti vankileirien saaristoa

Erkki Vettenniemi on kirjoittanut kirjan "Punaisen terrorin todistajat". Kirjan arvostelussa (HS 19.5.04) toteaa, että laajasti lukien koko pakkotyöleirijärjestelmässä oli 1930-luvun alussa vankeja noin miljoona. Sen mukaan heitä oli noin 610 vankia sataatuhatta Neuvostoliiton asukasta kohden.

Norjalainen Nils Cristien kirjassa "Kohti vankileirien saaristoa" (Creim Control as Industri) on tilasto vangeista. Sen mukaan vuonna USA:ssa oli 532 vankia sataatuhatta asukasta kohden. Se on yhteensä lähes 1 600 000 vankia. Kun yleisesti tiedetään, että USA:ssa yli 800 000 ihmistä on kateissa joka hetki ja yli 50 000 ihmistä murhataan (ilman soitaita) joka vuosi, niin Cristien kirjan nimi lienee vähintään oikeutettu.

Näiden tietojen, lukujen, valos-

sa herää kuitenkin kysymys: mitä eroa on 1930-luvun Neuvostoliitolla ja 1990-luvun USA:lla?

Niitä erottaa vain mediassa luotu mielikuva. Neuvostoliitossa vangit olivat järjestelmän uhreja, kun USA:ssa vangit ovat kalte-reiden takana omasta syystä. Ehkä sen vuoksi he usein joutuvat myös julman kohtelun uhreiksi. USA:n vankiloissa vankeja kidutetaan, nöyrytetään ja pam-puutetaan monin tavoin - ihan kuin Irakissa! Mutta lisäksi mm. raiskauksia tapahtuu vuosittain arviolta 300 000 (Jouko Jokisalo/ Reuters 6.5.2004).

Olisiko USA:n järjestelmässä sittenkin jotain vikaa?

N. Cristien kirjan mukaan pohjoismaissa vankien luku on keskimäärin 63 sataatuhatta asukasta kohden. (KK)

Kaikki myydään

Suomen EU-politiikan seurauksena kaikki kansallisessa omistuksessa oleva myydään. Viimeisin tapaus on Valio, joka myi jälkensä ja lastenruokansa ulkomaille. Jäätelöt myytiin pingviinimerkkeineen monikansalliselle Nestlelle ja lasten ruuat hollantilaiselle Royal Nunicolle.

Kun Suomesta on kohta kaikki tärkeä Turun sinappeineen myyty,

niin sitten tänne ei jää mitään muuta kuin ihmiset, pääasiassa vanhoja ukkoja ja akkoja. Mitä näille sitten tehdään? Jos ja kun kapitalismi toimii tapojensa mukaan, niin ehkä ihmisetkin lopulta myydään - vaikka apinoiksi Afrikan viidakkoon. Sieltä kun apinat meinaavat loppua.

Näin on!

Tukea **Kansan äänelle**

Paavo Junntila 50,00 €, Juha Kieksi 50,00€, Heikki Männikkö 28,00 €, Tarja Männikkö 10,00 €, Esko Auervuolle 20,00 €, Eila Rantanen 20,00 €, Eira Kärki 30,00 €, Reijo Katajaranta 10,00€, Hannu Kautto 20,00 €.

OKO 554114-227966

Nonstän lipun

Nonstän lippua teloitettujen haudan ylle.

Lippu lippujen joukossa, myrskysssä lepattava on kuin osa suuresta tuulesta, jonka täytyy palaa.

Kädet tulta kantavat maan rakensivat.

Tuli ei saa sammua. Sanat teloitettujen haudalla ovat välttämättömät. Puhujat huokuvat kuin kanuunat.

Ajatusten tuli taukoamatta hengen betonin murentaa. Virta maamme uumenissa monumentteja huojuttaa.

Maisema on nyt näennänsä tyyni.

Uutuuden pyörryttämät haluavat pois kaiken menneen heittä.

Tartun heitä hihaan. Tahdon ottaa lapsen vädistänne.

Onko se vielä keskonen? Vai myrkyllä kyllästyttkö se on?

Vielä pyyhkivät taivasta savuparrat, tehtaiden uumenissa lyövät väkivasarat.

Luokka on käsi ajan valtimolla, tulta kantava, maata rakentava. Hyljeksitty hylkiöiden joukosta ulos suljettu, toimetonko? Maatessakaan hänen ajatuksensa eivät kompromissia tee. Polttoaineella monelle tuntemattomalla hänet on ammuttu radalle uloimpaan.

On kapselinsa tyyssija ajatuksen kapinoivan. On kohtalona singota se maailmaan.

Moni on mantunsa jättänyt. Laihat kissat ovat juosseet hyljättyissä kylissä. Hallitsevat, tulkaa levottomiksi kun virattomalla on kynä.

Ulvoo pohjan yössä susi yksinäinen. Aivojen vaiva, tuska takana kuvaruutujen.

Ilmari Huuskonen

Neilikkavallankumous on ajan-kohtainen!

UZ 7/5-2004: Käännös Wäino Pietikäinen

Portugalin kommunistinen puolue piti 30-vuotiskonferenssinsa keväällä. Kokouksessa kysyttiin, onko vielä huhtikuun 1974 neilikavallankumouksesta opittavaa? Portugalin Kommunistinen Puolue kertoi tästä sinne kokoukselle 18 kommunistien -ja vasemmistopuolueiden edustajille Lissabonissa.

Osanottajiin teki vaikutuksen puolueen edustajien kertomukset vallankumouksen saavutuksista sosiaalisella ja kulttuurin sektoreilla. Vallankumous valtiollisesti suurpankit ja suurteollisuuden, suoritti maareformin. Myös työväenluokan edut turvattiin samoin naisten oikeudet. Vaikka vastavallankumous on tuonut takaiskuja, niin kokemukset ovat opettaneet, että joukkoliikkeillä voidaan yhteiskuntaa muuttaa.

Kun 25 huhtikuuta v. 1974 tapahtunutta vallankumousta on yritetty kuvata "vallankaappaukseksi", niin on syytä jatkuvasti korostaa vallankumouksen päämääriä ja yhteiskunnallisia voima-vaikutuksia.

Vallanpitäjät ja oikeistovoimat voivat piikata tai vaieta vallankumouksesta, koska he eivät halua, että fasismien luokaluonne ja sen terrorin luonne mainitaan nimeltä. Ihmisiä myös sumutetaan; perustuslakia on jo kuusi kertaa rikkonut taantumukselliseen suuntaan. Ensimmäiseksi karsittiin tavoite sosialismista.

PKP:n puheenjohtaja Carlos Carvalho nimesi perusteet neilikavallankumouksen ajankoh- taisuuteen:

- Arnejan rooli yhteiskunnassa tulisi uudelleen arvioida.

- Ratkaiseva edellytys voitolle oli joukkoliike.

- On tärkeää paljastaa fasismien luokaluonne ja siten johtaa vallankumous yhteiskunnalliseen muutokseen.

- Historiallisia tavoitteita on saavutettu: Siirtomaasodat lopetettiin. Kansalaisvapauksista taisteltiin.

Kokouksessa käydyn keskustelun aikana DKP:n puheenjohtaja Heinz Stehr painotti kommunistipuolueiden verkottumista Euroopassa. Tulee organisoida kansainvälinen uusliberalismin ja globalisoinnin vastainen toiminta ammattiyhdistysliikkeen, kommunistien ja vasemmistovoimien

taholta. DKP ja PKP ovat olleet tiiviissä yhteistyössä jo fasistien pitäessä valtaa Portugalissa ja neilikavallankumouksen ajoista saakka.

Viisikymmenvuotisen fasistikomennon päättäneet neilikavallankumous oli juhlan aiheena suurmielensoitoksessa Lissabonissa ja erilaisissa kansanjuhliissa, joissa kaikissa oli optimistinen henki. Vallankumouslaulut, kuten "Grandola Vila Morena" ja "Avante, Camerad, avante" kaikui vieraiden ja kansalaisten laulamina.

Heinz Stehr

SFT toimii

SFT tekee muistokäynnin Santahaminan punaisten muistomerkille sunnuntaina 19.09.2004. Kokouksen Hertonniemen metroasemalla Apteekin edessä katutasolla, josta lähdetään henkilöautoilla Santahaminaan. Ilmoittautuminen 12.9. mennessä Esko Auervuoteelle puh.09-6949307(040-7073576) tai Timo Kangasmaalle 040-5858508.

KIRPPUTORILLE

Kirpputori Kansan äänen ja syksyn kunnallisvaalitiön tukemiseksi on lauantaina 19.6.2004 Valterilla klo 9.00 - 15.00. Aleksis Kivenkatu 17 pöytä nro 828.

Käännymme Kansan äänen ystävien ja tukijoiden puoleen, sillä tarvitsemme uutta tavaraa myyntipöytä. Jos sinulla tai tuttavapiirissäsi on tavaraa, jota he eivät enää itse tarvitse, tuo se kirppiksellemme. Kaikki kunnossaoleva, ehjä ja puhdas tavara kelpaa. Tavaran voi toimittaa etukäteen soittamalla joko Tarja Männikkölle p. 701 2628 tai Esko Auervuolle p. 694 9307 tai tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Lauantaina 19.6 olemme paikalla klo 8.00 alkaen.

Kiitos etukäteen tuesta.

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

joka toinen keskiviikko klo 19.00-19.30

Ohjelma lähtee kesätauolle Juhannuksen jälkeen ja palaa jälleen takaisin elokuun puolivälissä

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

Kokouksia

Kansan äänen julkaisujärjestöjen yhteinen syysseminaari pidetään lauantaina 4. syyskuuta Timpurirannassa. Käsitellään syksyn toimintaa ja etenkin kunnallisvaaleja. Merkitäpä kalenteriin.

Kansan äänen järjestöt suunnittelevat toimintaansa tulevien syksyn kunnallisvaalien suhteen Hermannin kerholla maanantaina 14.6. klo 18.00. Käsitellään mm. vaali-ohjelmaa, omaa organisaatiota vaalien puitteissa sekä mahdollisia vaaliyhteistyökumppaneita.

Muutosvoimat Suomi rp:n liittokokous pidetään lauantaina 19.6. alkaen klo 13.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Käsitellään sääntöjen määräämät liittokokouksasiat. Kokoukseen saavat Muutosvoimat Suomi rp:n jäsenjärjestöt lähettää edustajia seuraavasti. Rekisteröidyt puolueet 15 edustajaa ja muut järjestöt 5 edustajaa. Valtakirjojen tarkastus kokouspaikalla alkaen klo 12.45. Tervetuloa.

EU:n Vastaisen kansanrintaman toimikunta Hermannin kerholla maanantaina 7.6. klo 18.00. Käsitellään mm. EU-vaaleja ja tulevan syksyn toimintaa. Kokoukseen tervetulleita myös kaikki asioista kiinnostuneet.

Juche-aatteen opintoyhdistys - The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444 juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielisiä aineistoja korealaisesta sosialismista!

Opintokerho Uusi Sirola järjestää yhdessä DSL:n kanssa alkukesän kuluessa vielä kaksi opintotilaisuutta, jotka pidetään Hermannin kerholla

- maanantaina 21.6. klo 18.00 Reijo Katajaranta selvittää kysymystä elämän synnystä.

- maanantaina 28.6. klo 18.00 Heikki Männikkön aiheena on Leninin kirjoitus "Boikottia vastaan".

Kokoonnumme keräämään nimiä EU-kansanäänestystä vaatimaan adressiin ja jakamaan Kansan ääntä ja EU-vaaliliittettä perjantaina 11.6. klo 16.00 Hakaniemessä ja lauantaina 12.6. klo 10.00 Itä-Keskus

KTP:n Helsingin piirin piirineuvoston seuraava kokous pidetään ma elokuun 16. klo 18.00 Hermannin kerholla.

Kansan äänen seuraava numero ilmestyy elokuussa 25.8. Lehden aineiston tulee olla toimituksella viimeistään viikkoa ennen eli keskiviikkoon 18.8. mennessä.

JULKAISIJAT:

EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-5643205 ja

050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm

Muut 1€/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOPIIKKA:

Kangasalan Lehtipaino

EU:n vastainen kansanrintama ry

www.euvkr.com
euvkr@kaapeli.fi

Muutosvoimat Suomi rp

www.muutosvoimat-suomi.fi
muutosvoimat@kaapeli.fi

Kommunistien Liitto ry

http://kommunistit.cjb.net/

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi

Sähköposti: kominf@kominf.pp.fi

Maksuton internet- uutispalvelu. Liity maksuttomille englanninkielisille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.

PL 66, 00841 Helsinki

p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SKP:llä työntäyteinen kokous



SKP:n edustajakokouksessa istuttiin kuin koulun penkillä.

Vantaalla 15.-16.5. pidetty SKP:n edustajakokous hyväksyi kunnallisohjelman "Toimintaan demokraattisen hyvinvointiyhteiskunnan puolesta" ja asiakirjan "Toisenlainen kansainvälisyys ja sosialismin näköalat". Poliittisen selostuksen kokoukselle esitti puheenjohtajaksi uudelleen valit-

tu Yrjö Hakanan ja kunnallisohjelman esitteli pääsihteeri Arto Viitaniemi.

SKP:n Edustajakokous vaati EU:n perustuslaista kansanäänestystä.

Joka kolmas vuosi pidettävässä kokouksessa hyväksyttiin myös julkilausumat: "Irtisanomiset

kuriin – salku työvoiman polku-myynnille" ja "Sotaa vastaan – liittoutumattomuuden puolesta". Uuteen keskuskomitean valittiin 40 varsinaista ja 10 varajäsentä. Heistä 15 on uusia. SKP:n puheenjohtajana jatkaa Yrjö Hakanan ja puoluesihteerinä Arto Viitaniemi. Kokouksen yhteydessä pidettiin SKP:n julkisen toiminnan 60-vuotisjuhla, jossa esiintyivät mm. Monna Kamu, Eero Ojanen ja Mikko Perkoila. Juhlapuheen piti päätoimittaja Erkki Susi ja kansainväliset tervehdyksen toi Kuuban kommunistisen puolueen edustaja. Edustajakokouksessa kutsuvieraita oli 12 maasta. Sähkein kokousta tervehti 24 puoluetta kaikista maanosista.

Kommunistien Liiton tervehdyksen edustajakokoukselle toi liiton puheenjohtaja Kalevi Wahrman.

Kommunistien Liitto tervehtii Suomen Kommunistisen Puolueen edustajakokousta



Kommunistien Liiton puheenjohtaja Kalevi Wahrman esittämässä tervehdystään SKP:n edustajakokoukselle. Wahrman on myös ehdokas EU-vaaleissa numerolla 81.

Hyvät toverit, hyvät läsnäolijat, hyvät kokouksen ulkomaiset vieraat!

Elämme tällä hetkellä hyvin ristiriitaisessa maailmassa. Suurta ihmisyyhteisössä vallitsevaa ristiriitaa kuvaa osaltaan jo se, että aikana, jolloin työväenluokka eniten tarvitsisi aikakaudestamme sellaista tieteellistä analyysia, johon vain marxilais-leniniläinen yhteiskuntatiede kykenee, ovat marxilais-leniniläiset voimat pirstoutuneet Suomessa ja Euroopassa moniin pieniin osiin. Siitä ajasta, jolloin sosialismi joutui perääntymään kapitalismin vastaisessa luokkataistelussa, on nyt kulunut runsaat 15 vuotta. Mielestämme ajan merkit viittaavat siihen, että tämä on ollut riittävä aika yhteiskunnallisen tilanteen kypsyymiseen sille, että voimme aloittaa työn yhteisen kapitalisminvastaisen luokkataistelutaktiikan kehittämiseksi.

Kommunistien Liitto katsoo, että lähiajan tavoitteena nykyisessä yhteiskunnallisessa tilanteessa olisi luoda laaja demokraattinen rintama yhteiskunnan demokratisoimiseksi ja vallan palauttamiseksi demokraattisille voimille. Arviomme mukaan yhteiskunnan demokratisoiminen on prosessi, joka luo edellytykset yhteiskuntakehityksen kääntämiseksi sosialistiselle kehitysuralle. Demokraattisen rintamapolitiikan tärkein tehtävä on ensi vaiheessa puolustaa työväenluokan kansanosan taloudel-

listaa ja sosiaalista toimeentuloa ja elämänvarmuutta ja näin irrottaa Suomi EU:sta ja sen uusoikeistolaisesta talouspolitiikasta. Näemme, että laajan demokraattisen rintaman rakentaminen on välttämätön vaihe tiellä kohti demokratiaa ja sosialismia. Kommunisteilla on erityinen velvollisuus ja mahdollisuus toimia aktiivisesti tällaisen rintaman rakentamisessa. Rintama ei rakennu ilman vahvaa marxilais-leniniläistä ja tieteelliseen yhteiskunta-analyysiin kykenevää kommunistista puoluetta, joka pystyy toimimaan laajan kansanrintaman kokoamisen moottorina olemalla yhteistyössä kaikkien niiden yhteiskuntaryhmien kanssa, jotka näkevät nykyisen suuren rahan vallan etujensa vastaisena ja vastustavat monopolien ylivaltaa.

Kansanrintamasta, sen välttämättömyydestä ja rakentamisesta esiintyy kommunistienkin keskuudessa erilaisia näkemyksiä. Kommunistien Liitto katsoo, että kommunistien Suomessa tulee järjestäytyä yhteiseksi ja itsenäiseksi marxilais-leniniläiseksi puolueeksi ja esittää aktiivista sekä keskeistä osaa laajan muutoksen kykenevän kansanrintaman organisoimiseksi maahamme.

Omalta osaltaan Kommunistien Liitto toteuttaa tällä hetkellä kahta suuntaa liittolaispolitiikan kehittämiseksi. Eduskuntavaalien alla olimme mukana perustamassa itsenäisten järjestöjen liittoa, Muutosvoimat Suomi rpp:ta, joka otti tehtäväkseen yhteiskunnan demokratisoimisen ja irtaantumisen EU:sta ja EU:n talouspolitiikasta. Tällä hetkellä yhteistyön kehittäminen Muutosvoimissa huonosta eduskuntavaalituksesta huolimatta toimii edelleenkin. Hyvä esimerkinä tästä on yhteinen toiminta EU:n perustuslakikysymyksessä. Toinen yhtä tärkeä suunta

liittolaispolitiikan kehittämiseksi on yhteistyö KTP:n ja SKP:n kanssa. Tähän mennessä KTP on yhteistyöstä kieltäytynyt, mutta läsnäolijat tietävät, että yhteistyömme SKP:n ja sen ympärillä olevien voimien kanssa sujuu hyvin. Samalla kun yhteistyö SKP:n ja Kommunistien Liiton välillä edustaa marxilais-leniniläisten voimien yhteistyön kehittämistä, edustaa se myös työväenluokkaa kokoavien voimien saattamista yhteen. Muutosvoimat edustaa meille tavoitetta työväenluokkaan laajemman liiton kehittämiseksi porvarillisen yhteiskunnan demokratisoimiseksi.

Yhteistyön kehittäminen SKP:n, KTP:n, Kommunistien Nuorisoliiton ja Kommunistien Liiton välillä on välttämätöntä yhtenäisen marxilais-leniniläisen puolueen organisoimiseksi maahamme. Katsoimme kuitenkin, että sen lisäksi voidaan tarvita yleisdemokraattiset tavoitteet omaava laaja työväenluokkainen puolue, joka pystyy ajamaan työläisten etuja laajalla rintamalla kapitalistien hyökkäyksiä vastaan. Kommunisteilla tulee olla valmius organisoida maahamme laaja työväenluokkaa edustava, nykyisen talouspolitiikan, EU-suuntauksen muutokseen ja yhteiskunnan demokratisoimiseen pyrkivä työväenpuolue, koska ns. vanha vasemmisto, SDP ja Vasemmistoliitto, ovat hukanneet alkuperäisen tehtävänsä, eivätkä pyri eivätkä pysty toteuttamaan työväenluokan etujen mukaista politiikkaa.

Monet ajan merkit viittaavat siihen, että olemme ohittamassa sitä raskasta historiallista aallonpohjaa, jota maailman työväenluokka ja kommunistinen liike ovat joutuneet elämään. Tämän tiedon varassa kylmenevä alkukesäkin tuntuu meille hyvin lämpimältä. Näillä sanoilla haluan toivottaa edustajakokoukseenne työle kaikkea onnea ja menestystä.

**Kalevi Wahrman
puheenjohtaja
Kommunistien Liitto ry**

Marxin syntymän vuosipäivää vietettiin kansainvälisessä konferenssissa

Havanna, 4.5. (RHC) - Yli 200 yhteiskuntatieteilijää ja poliittista johtajaa 40 maasta tapasivat Havannassa Marxin maailmanlaajuisten ajatusten mietinnän nelipäiväisen konferenssin avaamisen merkeissä.

Toinen kansainvälinen konferenssi nimikkeellä "Karl Marx ja 21. vuosisadan haasteet" käynnistettiin Kuuban tieteen, teknologian ja ympäristön filosofian instituutin toimesta ja se jatkui Havannan konferenssikeskuksessa 8.5. saakka. Järjestävän komitean kutsussa kehoitettiin osanottajia analysoimaan nykyisen maailmanjärjestyksen taustatekijöitä ja etsimään keinoja nykyisten valtajärjestelmien korvaamiseksi edistyskäsillä malleilla ja siten vahvistamaan 21. vuosisadan vallankumouksellisia ajatuksia.

Keskeisiin teemoihin kuuluivat tämän päivän kapitalismin todellisuus ja ristiriidat ja niiden ideologinen ja kulturellinen vaikutus yhteiskuntaan ja tulevan vallankumouksellisen taistelun muotojen pohtiminen 20. vuosisadan kokemusten pohjalta.

Tapahtumaa sponsoroivat mm. Kuuban työläisten liitto (Confederation of Cuban Workers, CTC), Havannan yliopiston filosofian, sosiologian ja historian tiedekunta sekä latinalaisen Amerikan yhteiskuntatieteiden neuvosto (Latin American Council for Social Sciences, CLACSO) ja se juhlistaa filosofian instituutin 20. vuosipäivää, Kuuban vallankumouksen 45. vuosipäivää, CTC:n perustamisen 45. vuosipäivää sekä Marxin syntymän 186. vuosipäivää.

Radio Havana Cuba / KOMINFORM

Hugo Chávezia vastaan vallankaappausyritys

Caracas, 10.5. (RHC) — Venezuelan viranomaiset ovat pidättäneet vähintään 80 kolumbialaista oikeistolaisista palkkasotilasta, joiden tarkoituksena oli syöstä vallasta Venezuelan laillisesti valittu presidentti Hugo Chávez.

Viranomaiset kertoivat vangineensa 56 paramilitaaria maatilalta Caracasin ulkopuolella aikaisin sunnuntaina ja myöhemmin 30 sotilasta, jotka olivat panneet pääkaupungin eteläpuolella sijaitsevalle vuoristoalueelle.

Miguel Rodríguez Torres, Venezuelan poliisin tiedustelupäällikkö, kertoi lehdistölle 130-miehen ryhmän harjoitelleen maatilalla noin kuukauden ajan. Hän sanoi sotilaiden suunnitelleen hyökkäyksiä useita sotilaskohteita vastaan Caracacissa ja yhdistymistä sen jälkeen vallankaappausjohtajien kanssa saadakseen aikaan kansanliikkeen maan laillisen hallituksen kaatamiseksi. Torresin mukaan suunnitelmiin olisi sisällytynyt myös presidentti Hugo Chavezin murhaaminen.

Presidentti Chavez piti kapinallisten vangitsemista viikottaissessa TV-esiintymisessään "Aló Presidente maailmanlaajuisesti merkittävänä voittona taistelussa terrorismia ja kaappausyrityksiä vastaan. Ryhmittymän tarkoituksena oli hänen mukaansa ollut muiden tavoitteiden ohella väkivallan lietsominen Venezuelassa. Hän kertoi aikeen olleen tiedossa jo kolme kuukautta.

Yksi vangittu sotilas esiteltiin Venezuelan televisiossa. Hän kertoi ryhmittymän aikomuksena olleen hyökkäys Venezuelan sotilaskohteisiin keskiviikkona 12.5. Operaatioon oli määrä osallistua yli 1500 kolumbialaista puolisoitilallisten järjestöjen jäsentä.

Radio Havana Cuba / KOMINFORM

Bushia arvosteleva elokuva voitti

Amerikkalaisen Michael Mooren dokumenttelokuva Fahrenheit 9/11 on voittanut Cannesin elokuvajuhlien pääpalkinnon Kultaisen palmun. Mooren elokuva arvostelee voimakkaasti Yhdysvaltain presidenttiä George W. Bushia ja hänen Irak-politiikkaansa vuoden 2001 terrori-iskujen jälkeen. Elokuvan tuotantoyhtiö Disney ei halunnut esittää sitä Yhdysvalloissa.

Fahrenheit 9/11 antaa presidentti Bushista sen kuvan, ettei hän ole lainkaan pätevä hoitamaan presidentin virkaa. Elokuvan mukaan Bush pyrkii ennen kaikkea edistämään perheensä liikesuhteita öljyalalla. Moore sanoi uskovansa, että hänen uusi elokuvansa auttaa tuottamaan murskatappion Bushille marraskuun presidentinvaaleissa.

Fahrenheit 9/11 on ensimmäinen Cannesin pääpalkinnon voittanut dokumentti sitten vuoden 1956. Vuonna 1956 Kultaisen palmun sai Jacques Cousteau'n dokumentti Hiljainen maailma.

Tänä vuonna Kultaisesta palmusta kilpaili kaikkiaan 18 elokuvaa. Cannesin elokuvajuhlien tuomariston puheenjohtaja oli amerikkalainen ohjaaja Quentin Tarantino. Tuomaristoon kuului myös suomalainen elokuvaprofessori Peter von Bagh.

Ylen uutiset/ Jari Tuominen